

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

சனிக்கிழமை, 1975 அக்டோபர் 25

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் (திரு. ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

I.T.I. Instructor's Scale of Pay to the Mechanic Teachers

* 11 Q.—THIRU P. R. THOMAS : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state whether there is any proposal to grant I.T.I. Instructor's Scale of Pay to the Mechanic Teachers working in the Engineering Sections of the High Schools, who possess the same qualifications as the I.T.I. Instructors?

இயந்திரவியல் ஆசிரியர்களுக்கு தொழிற்பயிற்சி நிலைய ஆசிரியர் வீதத்தில் சம்பளம்

திரு. பி. ஆர். தாமஸ்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தொழிற்பயிற்சி நிலைய ஆசிரியர்களைப் போன்றே கல்வித் தகுதி பெற்று, அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளைச் சேர்ந்த பொறியியல் பிரிவுகளில் பணியாற்றும் இயந்திரவியல் ஆசிரியர்களுக்கும் தொழிற்பயிற்சி நிலைய ஆசிரியருக்கு வழங்கப்படும் வீதத்தில் சம்பளம் வழங்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இல்லை

திரு. கே. எஸ். கணபதி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் புதிய பாடத் திட்டத்திலே இன்னியிரிங், செகரட்டேரியல் போன்ற பைஃபர்கேட் கோர்ஸ்க்கான பாடத் திட்டமானது வரவில்லை. அந்த அடிப்படையிலே 11 ஆண்டுக்கு அந்த வகுப்புகள் நடத்தப்படுவதால், இந்த ஓராண்டுக் காவது பைஃபர்கேட் கோர்ஸ் இருக்குமா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றித் தனியாக ஆராய வேண்டும்.

Mismanagement of G.V.B. High School, Kanniservaipatti in Madurai district.

* 12 Q.—THIRU P. R. THOMAS : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that representations have been made to the Government from the public and the teachers regarding the

[1975 அக்டோபர் 2]

mismanagement of G.V.B. High School, Kanniservaiipatti in Madurai district ; and

(b) if so, the action proposed to be taken thereon?

மதுரை மாவட்டம், கன்னிசேர்வைப்பட்டி, G.V.B உயர்நிலைப் பள்ளியின் முறையற்ற நிர்வாகம்

திரு பி. ஆர். தாமஸ்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

(அ) மதுரை மாவட்டம் கன்னிசேர்வைப்பட்டியிலுள்ள G.V.B. உயர்நிலைப் பள்ளியின் முறையற்ற நிர்வாகம் குறித்து பொதுமக்களிடமிருந்தும், ஆசிரியர்களிடமிருந்தும் அரசுக்கு முறையீடுகள் வந்துள்ளனவா?

(இ) ஆமெனில் அதையொட்டி என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) பள்ளியின் அங்கீகாரம் கல்வி ஆண்டு 1975-76 முதல் நிரந்தரமாக ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது.

திரு பி. ஆர். தாமஸ்: மதுரை மாவட்டத்தில் அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை தனியார் பள்ளிகளிலே தவறு செய்பவர்களுக்கு ஒரு எச்சரிக்கையாக அமைந்துள்ளது. அதே தருணத்திலே 27 ஆசிரியர்களும், ஆசிரியர் அல்லாத ஊழியர்களும் எவ்வித இழப்பும் ஏற்படாது பணியில் அமர்த்தப்பட்டு இருப்பது பாராட்டவும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளவும் உரியது என்றாலும்கூட, அந்தப் பள்ளி மானியமாகப் பெற்றுள்ள தளவாடங்களை திரும்பப் பெற்று, புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: நாம் மானியமாக ஏற்கெனவே கொடுத்தது அவைகள் இருக்குமானால், அவற்றைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு வழி முறைகள் இருக்கின்றன. அதற்குத் தனியாக நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

Z.K.M. High School, Bodinayakanur.

* 13. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the for Education be pleased to state—

(a) whether any representation has been received during the beginning of 1975 from the Correspondent, Z.K.M. High School, Bodinayakanur, requesting the Government to accord permanent permission to admit girl pupils in their school ; and

(b) if so, the action proposed to be taken thereon?

1975 அக்டோபர் 25]

Z. K. M. உயர்நிலைப்பள்ளி, போடிநாயக்கனூர்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) போடிநாயக்கனூர், Z. K. M. உயர்நிலைப்பள்ளியில் பெண்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள நிரந்தர அனுமதி வழங்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு, அப்பள்ளியின் தாளாளரிடமிருந்து 1975 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் முறையீடு ஏதேனும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதையொட்டி என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) போடிநாயக்கனூர் ஜூன்தாரண காமுலம்மாள் நினைவுப்பள்ளியில் நிரந்தரமாக பெண்களைச் சேர்க்க அனுமதி வழங்குமாறு பள்ளித் தாளாளரிடமிருந்து 22-5-75 நாளன்று ஒரு கோரிக்கை அரசுக்கு வந்துள்ளது.

(இ) அது அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: ஆண்கள் பள்ளிகளில் பெண்கள் பகுதி இருப்பது பற்றி அரசு ஆணை ஒன்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது பற்றிய குறிப்பு என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: எங்கெங்கு தனியாகப் பெண்கள் பள்ளி இருக்கின்றதோ அங்கேதான் பெண்கள் சேர்க்கப்படவேண்டும் ; அங்கு இருக்கிற ஆண்கள் பள்ளியில் பெண்களைச் சேர்க்கக்கூடாது என்ற கொள்கையைத்தான் நாம் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். சில இடங்களிலே, அவர்களுடைய கோர்ஸ் முடிகிற வரையிலே சில பள்ளிகளுக்கு அந்தந்த ஆண்டு தனித்தனியாக அனுமதி வழங்கி வருகிறோம். ஆனால் இந்தப் பள்ளியை பொறுத்த வரையில், அரசு பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி ஒன்று புதிதாக அங்கு துவக்கப்பட்டிருக்கிறது, அங்குதான் பெண்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று இருந்தாலும், இந்தப் பள்ளியில் பெண்களைச் சேர்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் அனுமதி அளித்து வருகிறோம். ஆனால் இந்தப் பள்ளியைச் சேர்ந்தவர்கள் நிரந்தரமாகவே பெண்களைச் சேர்க்க அனுமதி தாருங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அது தருவதற்கு இல்லை. ஆனால் இப்பொழுது படிக்கிறவர்கள் படிப்பு முடிகிற காலம் வரையில், வேண்டுமானால் அனுமதி தரலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: என்ன காரணம்பற்றி இந்த ஆண்கள் பள்ளியிலே பெண்கள் படிக்கக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருக்கக்கூடாது என்று அரசு கருதுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஒரே ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்குமேயானால், அங்கு 11-வது வகுப்பு வரையிலே இருசாராரும் சேர்ந்து படிக்க வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால், ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி வேண்டும் என்று விரும்பிக் கேட்ட பிறகு,

[1975 அக்டோபர் 25]

பெரும்பாலோர் ஆண்கள் பள்ளியிலேயே, படிக்கிற நிலைமை வந்து, அதனால் பெண்கள் பள்ளியில் 69, 70 பேர்தான் படிக்கிறார்கள் என்ற சூழ்நிலை வந்தால், அங்கு பெண்கள் பள்ளி வேண்டியதில்லை. இரண்டு பள்ளிகளிலுமே ஆண்கள், பெண்கள் என்று இரு சாராரையுமே சேர்த்து வைத்துக்கொள்ளலாம். மேலை நாடுகளில் உள்ளது மாதிரி இரு சாராரும் சேர்ந்து படிக்கலாம் என்ற முறையை நாம் கடைப்பிடிப்போமானால், பெண்களுக்கென்று தனி உயர்நிலைப்பள்ளி, தனிக் கல்லூரி இல்லாமல் இருப்பது நல்லது தான். ஆனால், நாடு அவ்வளவு சுலபத்திலே அதை வர வேற்கக் கூடிய நிலையில் இல்லை.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: மகளிர் பள்ளி, மாணவர் உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கின்ற இடங்களில் ஆடவர் உயர்நிலைப் பள்ளி என்று பெயர் வைத்துவிட்டால், இதிலே குழப்பங்கள் ஏற்படுவது தவிர்க்கப்படும் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். அரசுக்கு அதுபற்றித் தெரியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: நாம் பாய்ஸ் ஸ்கூல், பாய்ஸ் போர்டு ஹைஸ்கூல், கேர்ல்ஸ் ஹைஸ்கூல் என்றுதான் சொல்லுகிறோம். சில இடங்களிலே பாய்ஸ், கேர்ல்ஸ் என்று பிராக்கட்டிலே போடுகிறோம். அந்த வகையிலேதான் இருக்கிறது. ஆனால் இரு சாராரும் படிக்கிற இடத்திலே பொதுவாகவே உயர்நிலைப் பள்ளி என்றுதான் அழைக்கிறோம்.

THIRU D. SANTOSHAM: Mr. Deputy Chairman, there is a strong expert opinion that it is undesirable for boys and girls to study together during their adolescent age. Has this been considered by the Government and has any decision been taken in this matter?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதற்கான வாய்ப்பு அளிக்கின்ற முறையிலேதான் ஆங்காங்கு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி, பெண்கள் கல்லூரி என்று நிறுவி வருகிறோம். யார் யார் அங்கு போய்ச் சேர்க்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ, அவர்களுக்கு வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் செய்து தருகிறோம். ஆண்கள் பள்ளியில் பெண்கள் படிக்கவே கூடாது என்று நாம் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. எந்தப் பிள்ளைக்கு தைரியம் இருக்கிறதோ, எந்தப் பெற்றோர்களுக்கு தைரியம் இருக்கிறதோ அவர்கள் அங்கு போகலாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: போடிநாயக்கனூர் உயர்நிலைப் பள்ளியைப் பொறுத்தவரையிலே, உயர்நிலைப் பள்ளி என்ற அளவிலேதான் அவர்கள் அரசிடமிருந்து உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆண்கள் பள்ளி, பெண்கள் பள்ளி என்று தனித் தனியாகப் பெறவில்லை. அப்படி இருக்கும்போது, அங்கு பெண்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்வது அரசு ஆணைக்குப் பொருத்தமுடையதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் அந்தப் பள்ளியில் 480 மாணவிகளுக்கு மேல் படிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்றே தனியாக 12 செக்ஷன்கள் இருக்கின்றன. பெற்றோர்களே பல காரணங்களுக்காக

1975 அக்டோபர் 25]

பெண்களை அங்கு படிக்கவைக்க விரும்புகிறார்கள். அப்படி இருக்கும் போது அவர்கள் படிப்பதற்கு வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் செய்து கொடுக்க அரசு ஆலோசிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : எந்த ஊரிலும் முதலில் இரு சாராரும் சேர்ந்து படிக்கிற பள்ளிதான் இருந்து வரும். பிறகு பெண்களுக்கு என்று ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியை நாம் ஏற்படுத்துவோம். அப்படி ஏற்படுத்தும்போது அங்குதான் பெண்கள் படிக்க வேண்டும் என்று கூறுவதுதான் முறையாக இருக்கும். ஆனால் அங்கு தேவையில்லாமல், பெண்கள் பள்ளி வேண்டும் என்று கேட்டு, அனாவசியமாக ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியை வைத்து இந்த இடர்ப்பாடுகளை ஏற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. யாரும் வற்புறுத்தாமல் இருக்கும் இடத்தில் ஒரு பள்ளிதான் இருந்துவரும். இந்த முறையை நாம் கையாளா விட்டால், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் செம்மையாக நடைபெறுது. பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியை ஏற்படுத்திவிட்டு, பின்னால் சரியாக நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தக் கொள்கையை நாம் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். ஆனால் சில இடங்களிலே பெண்கள் அங்கு போவதற்கு சிரமமாக இருக்கிறது; ஒரு மைல் தூரம் இருக்கிறது, பெண்களை அனுப்ப முடியவில்லை என்று பெற்றோர்கள் கூறுவார்களேயானால், அப்படிப்பட்ட இடங்களில் ஸ்பெஷல் பர்மிஷன் வாங்கிக்கொண்டு, ஆண்கள் பள்ளியில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற விதி இப்போதும் இருந்து வருகிறது.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : இப்போது பெண்களுக்கு எல்லாம் தனியாகப் பள்ளி உருவாகியிருக்கும் காரணத்தால், அங்கு பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் பணி இழக்கும் சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறதா? அவ்வாறு இருக்குமானால், அந்த ஆசிரியர்களைப் பணியில் அமர்த்த இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் நேற்றே குறிப்பிட்டேன். அப்படி பணியிழப்பு ஏற்படுமானால், புதிதாக ஏற்படுகின்ற பள்ளிகளிலே அவர்களை இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும் அல்லது அங்கு அரசுப் பள்ளிகளில் காலி இடங்கள் இருக்கின்றனவே அங்கு அவர்களை ஈர்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற தெளிவான கொள்கையை நாம் வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. எல். பலராமன் : இவ்வாண்டு பெண்கள் ஆண்டு என்ற முறையில் பெண்களும் ஆண்களும் ஒன்றாக இணைந்து படிப்பதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க அரசு மறு பரிசீலனை செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : வீட்டுக்குவீடு ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்துதான் வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். பள்ளிகள், கல்லூரிகள் தனியாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இது பெண்கள் ஆண்டு, பெண்களுக்கு எல்லாம் சம உரிமை உடைய வேண்டும் என்ற காரணத்தால், இந்த ஆண்டு பெண்களுக்கு

[1975 அக்டோபர் 25]

நூற்றுக்கு நூறு உரிமை கொடுத்துவிட்டு, பாதி உரிமையைத்தான் ஆண்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலேதான் இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

Non-Clinical Professors working in Medical Colleges

* 14. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a number of Non-Clinical Professors working in Medical Colleges in the State have reached stagnation in their salary; and

(b) if so, whether there is any proposal with the Government to revise their scale of pay?

மருத்துவக் கல்லூரிகளில் உள்ள மருத்துவப் பணியாற்றாத பேராசிரியர்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்திலுள்ள மருத்துவக் கல்லூரிகளில் உள்ள மருத்துவப் பணியாற்றாத பேராசிரியர்கள் (Non-Clinical Professors) பலர் சம்பள வீத வகையில் தேக்க நிலையை (Stagnation) அடைந்துள்ளனர் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அவர்களது சம்பள வீதத்தை மாற்றியமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) ஆம். (இ) இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இதுபோன்ற 'நான்-கிளினிகல்ப்ரொஃபசர்ஸ்' எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள்? இவர்களில் தேக்க நிலையில் உள்ளவர்கள் எவ்வளவு ஆண்டுக் காலமாக எவ்வளவு ஊதியம் பெறுகிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: கடந்த மார்ச் திங்கள் வரையில் 16 பேர் இந்த நிலைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஊதியம் 1,300 ரூபாய். தேக்க நிலை ஏற்படுகிறவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை உயர்வு அளிக்கலாம் என்று அரசாங்கத்தாலே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஆயிரம் ரூபாய் உச்ச ஊதியம் வருகிற அளவுதான் இந்த ஸ்டாக்னேஷன் (Stagnation) ஊதிய உயர்வு வழங்குவது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது, ப்ரொஃபசர் போன்ற பதவியிலே உள்ளவர்கள் இன்னும் பல பேர் இரண்டு ஆண்டுகளிலே இந்த நிலைக்கு வரக்கூடும். அப்படி வருகிறபோது, தனித் தனியாக ஸ்டாக்னேஷன், அதற்கு ஒரு விதிவிலக்கு, ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலே சம்பளம் வாங்குகிறவர்களைப் பற்றிப் பரிசீலிப்பது என்பது இயலாத காரியம்.

1975 அக்டோபர் 25]

மாறாக ஒரு வேளை கல்லூரிக் கல்விக்காக சில மாற்றங்கள் ஏற்படுகிற போது, மருத்துவக் கல்வியினுடைய நிலையை வைத்து பேராசியரிர் முதல் டிரோர் குறித்து தகுதி உயர்வுகள் ஏர்டமேயானால் அப்போது சில மாற்றங்கள் ஏற்படக்கூடும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: ஆயிரம் ரூபாய் வரை ஊதியம் பெறுகிறவர்களில் தேக்க நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டு களுக்கு ஒரு முறை ஊதிய உயர்வு கொடுக்கிறார்கள். எப்பொழுது அது நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் விலைவாசி சென்ற ஆண்டிலே 25 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிற போது, குறைந்தது 1,500 ரூபாய் வரை ஊதியம் உள்ளவர்களுக்கும் இரண்டாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை 50 ரூபாய் தேக்க ஊதியத்தைக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-10)

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: பொதுவாக எந்த ஒரு பிரச்சினையாக இருந்தாலும், அதிலே விலைவாசி ஏற்றத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதென்பது கேள்வி நேரத்தில் மரபாகிவிடுமோவென்று அஞ்சுகிறேன். இப்போது, விலைவாசி குறைந்திருக்கிறது. கேள்வி கேட்கின்றபோது, அது நியாயமாக இருக்கலாமே தவிர, விடை சொல்லும்போது அது பொருத்தமாக இல்லை.

Water Supply Scheme for the Udayarpalayam Town Panchayat.

* 15 Q.—**THIRU L. BALARAMAN** (on behalf of **THIRU Y. VENKATESWARA DIKSHIDAR**) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any action has been taken to implement the Water Supply Scheme for the Udayarpalayam Town Panchayat in Tiruchirappalli District; and

(b) if so, the name of the scheme under which such action has been proposed to be taken?

உடையார்பாளையம் பேரூராட்சி குடிநீர் திட்டம்.

திரு. எஸ். பலராமன், (திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் சார்பில்): மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் —

(அ) திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள உடையார்பாளையம் பேரூராட்சி குடிநீர் திட்டம் செயல்பட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில் எந்தத் திட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) & (இ) ஜெயங்கொண்டம் பேரூராட்சி குடிநீர் திட்டத்திற்கான குழாய் வழிப்பாதையில் துணைக்குழாய்

[1975 அக்டோபர் 25]

பொருவது மூலமாக உடையார்பாளையம் பேரூராட்சிக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கான வரைவுத் திட்டம் ஒன்று தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்கு வாப்பெற்றுள்ளது. பெரும்பாலும் இந்த அளவிலே ஏற்கப்பட்டிருக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

Opening of Civil Supplies Model Shop in Mayuram

* 16 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that representation has been received by the Government during the month of May, 1975, from the public of Mayuram requesting them to open a Civil Supplies Model Shop there, for effective distribution of essential commodities to the public ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

மாயூரத்தில் பொருள் வழங்கு துறையின் மாதிரி விற்பனை நிலையம் திறத்தல்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) பொதுமக்களுக்கு இன்றியமையாப் பொருட்களைத் திறம்படப் பகிர்ந்தளிப்பதற்காக உணவுப் பொருள் வழங்கு துறையின் மாதிரி விற்பனை நிலையம் ஒன்றினைத் திறக்க வேண்டுமென்று வேண்டி 1975-ஆம் ஆண்டு மே திங்களில் மாயூரம் பொதுமக்களிடமிருந்து முறையீடு ஏதும் அரசுக்கு வந்தது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

The Hon. Thiru S. MADHAVAN : (a) Yes.

(b) The family vards in ward No. 7, Mayuram town, were detached from Mayuram Co-operative- Wholesale Store Branch on 7th June 1975 and attached to the existing model shop at Thiruvilandur.

THIRU G. SWAMINATHAN : May I know the reason why such a request was made by the public of Mayuram to open a Civil Supplies Model Shop, while there is a wholesale co-operative store ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்தக் கூட்டுறவு நிறுவனத்திலிருந்து சரியாக எங்களுக்குப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை என்றும், சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனுடன் அதை இணைக்க வேண்டுமென்றும் அவர்கள் கேட்டிருந்தார்கள். எனவே இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

1975 அக்டோபர் 25]

THIRU D. SANTOSHAM : Mr. Deputy Chairman, Sir, these Model Shops, instead of being good models, sometimes also turn out to be bad models. May I know what are the steps taken by the Government to ensure that they are good examples and not bad models?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நாம் முதலிடம் கூட்டுறவுக் கடைகளுக்குக் கொடுக்கிறோம். நம்முடைய சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன், மாதிரிக் கடைகள் என்ற முறையில் வைப்பதற்கு சில இடங்களில் நாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். பெரும்பாலும் கூட்டுறவுக் கடைகளை ஊக்கப்படுத்துதான் நல்லது. அது சரியான முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. இங்கே கூட்டுறவுக் கடைகள் மீது புகார் செய்து, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் கடை வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இது ஆங்காங்கேயுள்ள நிர்வாகத்தைப் பொருத்திருக்கிறது.

Pilot Cement Plant at Muruvathur Village, Lalgudi Taluk

* 17. Q.—**THIRU L. BALARAMAN** (on behalf of **THIRU Y. VENKATESWARA DIKSHIDAR**): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the present stage of the Pilot Cement Plant at Muruvathur Village, Lalgudi Taluk, Tiruchirappalli District.

லால்குடி தாலுக்கா, முருவத்தூர் கிராமத்தில் உள்ள முன் மாதிரியான சிமெண்ட் ஆலை (Pilot Cement Plant).

திரு. எஸ். பலராமன் (திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் சார்பில்) : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், லால்குடி தாலுக்கா, முருவத்தூர் கிராமத்தில் உள்ள முன் மாதிரியான சிமெண்ட் ஆலை (Pilot Cement Plant) தற்பொழுது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : முருவத்தூரிலுள்ள முன்னோடி சிமெண்ட் இயந்திரத் தொழிற்சாலையை தென் டக்குதியில் ஒரு சிமெண்ட் ஆராய்ச்சி நிலையமாகச் செயல்படுத்துவதற்காக இந்திய சிமெண்ட் ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு 6—6—74 அன்று நன்கொடையாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : வினா 18 ஒத்த இலக்கப் படுகிறது.

[1975 அக்டோபர் 25]

Season Tickets in the buses of Pallavan Transport Corporation

* 19. Q.—THIRU L. BALARAMAN (on behalf of THIRU Y. VENKATESWARA DIKSHIDAR): Will the Hon. the Minister for Labour and Transport be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to issue Season Tickets to the public as in the case of students to travel in the buses of Pallavan Transport Corporation; and

(b) if so, the date from which such Season Tickets will be issued?

பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்துகளில் பருவப் பயணச் சீட்டுகள்.

திரு. எல். பலராமன் (திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் சார்பில்): மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலன்—போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்துகளில் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பருவப் பயணச் சீட்டுகள் (Season Tickets) போல் பொதுமக்களுக்கும் கொடுக்கும் உத்தேசம் ஏதும் உண்டா?

(இ) ஆமெனில், எப்பொழுது முதல் கொடுக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: (அ) மற்றும் (இ) பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்துகளில் பயணம் செய்யும் பொதுமக்களுக்கு மாதப் பருவகால பயணச் சீட்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன. இப்பயணச் சீட்டுகள் ஒரு மாதத்திற்குச் செல்லுபடியாகும். 60 பயணத் தடவைகளுக்கு, 40 பயணத்தடவைகளுக்குரிய கட்டணம் பெறப்படுகிறது. இந்தப் பயணச் சீட்டுக்குரிய விதிகள் மாணவர்களுக்குத் தரப்படும் பருவச் சீட்டுகளுக்கான விதிகளினின்றும் மாறுபட்டவை.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: துணைத் தலைவரவர்களே, வினா 20-ஐத் தள்ளிவைக்கும்படி வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: வினா 20 ஒத்திவைக்கப்படுகிறது.

Thiru G. SWAMINATHAN: Mr. Deputy Chairman, may I know the reason why question No. 18 was postponed?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சர் வரவில்லை. அந்தத் துறையினுடைய அமைச்சருக்கு உடல்நலமின்மையால், அவரது கோரிக்கைப்படி வினா ஒத்திவைக்கப்படுகிறது.

வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

(குறிப்ப ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*)) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.

1975 அக்டோபர் 25]

2. அறிவிப்பு

பேரவையிலிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உடமை உரிமை வழங்கல்) இரண்டாவது திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (திருத்தம்—செல்திறன் அளித்தல்) சட்ட முன்வடிவு, ஆகியவை குறித்த கூட்டு ஆய்வுக் குழுக்களில் திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் அவர்களுக்குப் பதிலாக வருவாய்த் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் அவர்களையும், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் அவர்களைக் கூடுதல் உறுப்பினராகவும், முறையே நியமித்துள்ளதாக மாண்புமிகு சட்ட மன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களிடமிருந்து செய்தி வந்துள்ளது.

பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 199-வது பிரிவுப்படி பணச்சட்ட முன்வடிவு எனப் பேரவைத் துணைத் தலைவரால் தீர்மானிக்கப்பட்டு இம் மேலவையின் பரிந்துரைக்காக கீழ்க்கண்ட சட்ட முன்வடிவுகள் பேரவைத் தலைவரால் அனுப்பப்பட்டுள்ளன:—

(1) 1975-ஆம் ஆண்டு, இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/1975).

(2) தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1975).

(3) தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரி, விற்பனை வரி (மேல்வரி) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/1975).

பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, இம் மேலவையின் ஒப்புதலுக்காக கீழ்க்கண்ட சட்ட முன்வடிவுகள் பேரவைத் தலைவரால் அனுப்பப்பட்டுள்ளன என்பதை அவைக்கு அறிவிக்கிறேன் :—

(1) தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/1975).

(2) தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, கல்வி நிறுவனங்கள் (சொத்துக்களின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு) திருத்த—செல்திறன் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1975).

(3) 1975-ஆம் ஆண்டு உடமைகள் (நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தல்) (தமிழ் நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1975).

(பிந்பகல் 4-20)

[1975] அக்டோபர் 25

3. 1975-75-ஆம் ஆண்டிற்கான துணைச் செலவு குறித்த முதல் விவர அறிக்கை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே. 1975-76-ஆம் ஆண்டுக்கான துணை மதிப்பீடுகளை இம் மன்றத்தின் முன் வைக்கிறேன். மானியக் கோரிக்கைகளை விளக்கக் கூறும் விரிவான அறிக்கை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் 46.08 கோடி ரூபாய்க்கான துணை மானியக் கோரிக்கைகள் அவையின் ஒப்புதலுக்காக வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 21.97 கோடி ரூபாய் வருவாய்க் கணக்கிலும், 14.11 கோடி ரூபாய் மூலதன, கடன் கணக்குகளிலும் வரும். தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவு நிதியளவை உயர்த்துவதற்காக 10 கோடி ரூபாயும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மொத்த கோரிக்கையில் 45.55 கோடி ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்ட இனங்களின் கீழும், 0.53 கோடி ரூபாய் சாட்டப்பட்ட இனங்களின் கீழும் வரும். இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைகளில் அடங்கியுள்ள முக்கியமான திட்டப் பணிகள், வேலைத் திட்டங்கள் குறித்துச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

2 ஒரு நூற்றாண்டுக் காலத்தில் நம் மாநிலம் கண்டிராத கடும் வறட்சி நிலைமையை நாம் உறுதியுடனும், ஊக்கத்துடனும் எதிர்த்து நின்று வெற்றி கண்டுள்ளோம். 1974-75-ஆம் ஆண்டில் திட்டத்தின் கீழ் வராமல் தணிப்பட்ட முறையில் வறட்சித் துயர் தணிப்புச் சிறப்புப் பணிகளுக்காக 8.8 கோடி ரூபாய் செலவிட்டுள்ளோம். நடப்பாண்டில் இத்தகைய வறட்சித் துயர் தணிப்புச் சிறப்புப் பணிகளுக்காக 15.8 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளோம்; இதுவரை 15.3 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர பாசனக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதன் பொருட்டு உழவர்களுக்குத் தக்காவிக் கடன்கள் வழங்குவதற்காக 3 கோடி ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது வறட்சித் துயர் தணிப்பு நடவடிக்கையாகச் சிறப்புத் திட்டத்தின் கீழ் மசல் பம்பு செட் ஒன்றுக்கு 1,000 ரூபாய் என்ற அளவில் உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில் செலவிடப்பட்ட மொத்தத் தொகை 1.21 கோடி ரூபாய் ஆகும். 60,000 வறட்சித் துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்கு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டது என்பதையும், இவற்றில் இதுவரை 57,600 பணிகள் முடிக்கப்பட்டு விட்டன என்பதையும், மிகப் பரவலாக கிராமப்புறங்களில் இப் பணிகள் எடுத்து நடத்தப்பட்டன என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மேலும் திட்டப் பணிகளை வறட்சி பீடித்துள்ள பகுதிகளில் விரைவுபடுத்தியுள்ளோம். இந்த முறையில் இயல்பான திட்ட நிதி ஒதுக்கங்களிலிருந்து 30 கோடி ரூபாய் 1974-75, 1975-76 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளில் செலவிடப்பட்டுள்ளது என்று மதிப்பிடுகிறோம். எனவே, வறட்சித் துயர் தணிப்புக்காக மொத்தம் ஏறத்தாழ 59 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர வறட்சி காரணமாக உள்ளூர் தீர்வை (Local Cess), உள்ளூர் தீர்வை மேல் வரி (Local Cess Surcharge) இவற்றின் வசூலைத் தள்ளுபடி செய்ததால் ஏற்பட்ட இழப்பை ஈடு செய்ய ஊராட்சி அமைப்புகளுக்கு 6 கோடி ரூபாய் துணைமானியத்தில் ஒதுக்கியுள்ளோம்.

1975 அக்டோபர் 25] [டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

3 1974-75 ஆம் ஆண்டில் வறட்சித் துயர் தணிப்பு நடவடிக்கைகளுக்காக மத்திய அரசிடமிருந்து 7.5 கோடி ரூபாய் மட்டுமே நமக்குச் சிறப்பு உதவியாகக் கிடைத்ததென்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதிலும் 70 சதவீதம் கடனாகவும், 30 சதவீதமே மானியமாகவும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் நினைவூட்டுகிறேன். இந்த பயங்கர வறட்சியின் காரணமாக ஏற்பட்ட பெருஞ்சுமையை மாநில அரசு பெரும்பாலும் தனது நிதி வாயில்களிலிருந்தே தணித்து நின்று தாங்கியுள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

4 வறட்சி காரணமாக நகரப் பகுதிகள், குறிப்பாக சென்னை மாநகர் பாதிக்கப்பட்டு, குடிநீர் வழங்கல் நிலைமை சீர்கேடுற்றது. அரசு, சென்னை மாநகராட்சிக்கு மொத்தம் 176.18 இலட்சம் ரூபாய் வழங்கி உள்ளது. இவ்வுதவியைக் கொண்டு மாநகராட்சி 5,000 குழாய்க் கிணறுகளையும், 400 சாதாரணக் கிணறுகளையும் வெட்டியதுடன், 40 நீர் எடுத்துச் செல்லும் வாரிகள், 625 எஃகு நீர்த் தொட்டிகள், 28 பம்பு செட்டுகள் ஆகியவற்றையும், ஏனைய சருவிகளையும் வாங்கி சென்னை மாநகர மக்களின் இன்றியமையாக் குடிநீர்த் தேவைகளை நிறைவு செய்ய முடிந்தது. குடிசைப் பகுதிகளிலும் ஏழை மக்கள் வாழ்ந்துவரும் பிற பகுதிகளிலும் போதிய குழாய் வசதிகள் இல்லை. இத்தகைய மக்களின் பயனுக்காகவே இம்மாபெரும் திட்டத்தை மாநகராட்சி ஏற்று முடித்தது. பூண்டி நீர்த் தேக்கத்தில் இருந்து நீர் பெறும் நிலைமையைச் சீர்படுத்தவும் நாம் சிறப்புப் பணிகளை மேற்கொண்டோம். திருவான்மியூர் நீர் வழங்கு திட்டம் மிகக் குறுகிய காலத்தில் 50 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் முடிக்கப்பட்டது. செயற்கை மழை பெய்விப்பது குறித்த சோதனைகளை மேற்கொள்வதற்காக துணை மதிப்பீட்டில் 19.79 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இச்சோதனைகள் நமது நீர்த்தேக்கங்களின் நீர்கோள் பகுதியிலும், புழலேரிப் பகுதியிலும் நடத்தப்பட்டன. அரசு துணிந்து மேற்கொண்ட இச்சோதனை ஓரளவு பயன் அளித்தது. இதைத் தொடர்ந்து தென் மேற்குப் பகுதி மழையும் நமக்குத் துணைபுரிந்து நம்மை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியது.

5. மதுரை மாநகராட்சிக்கு நீர் வழங்கு திட்டங்களுக்காக 24 இலட்சம் ரூபாய் உதவி அளிக்கவும், 19 நகராட்சிகளுக்கு அவற்றின் குடிநீர் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு 4.78 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கவும் துணைமதிப்பீட்டில் வகை செய்துள்ளோம்.

6. இந்த ஆண்டு நிதி இடப்பாடு மிகுந்ததாகும். எனினும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர்கள், சமுதாயத்தின் ஏனைய எளிய வகுப்பினர் ஆகியோரின் நன்மைக்காக பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றப் போதிய நிதி வசதியை நமது அரசு தொடர்ந்து அளித்துள்ளது. தாழ்த்தப்பட்டோர் வீட்டு வசதி மேம்பாட்டுக் கழகம் முதற்படியாக, 1975 டிசம்பர் திங்கள் இறுதிக்குள் சாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 30,000 வீடுகளை கட்டி முடித்துவரும். இத்திட்டத்திற்கு மொத்தத்தில் ஏறக்குறைய 13.5 கோடி ரூபாய் செலவாகும். நடப்பாண்டில் இதுவரையில் நாம் இக்கழகத்திற்கு 4.25

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 25]

கோடி ரூபாய் அனுமதித்துள்ளோம். முதல் நிலைப் பணிகளை முடிப்பதற்காக தற்போதைய துணை மதிப்பீட்டில் மேற்கொண்டும் 9.25 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வீடுகளைக் கட்டும் பணியை தற்போது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இக் கழகத்தின் பொது மேற்பார்வையின் கீழ் சிறப்பு நாட்டத்துடன் கண்காணித்து வருகின்றனர்.

7. இரண்டு கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில் மீனவர்களுக்கு 5,000 வீடுகளைக் கட்டித் தரவும் நாம் அனுமதி வழங்கியுள்ளோம். இதற்கென துணை மதிப்பீட்டில் முதற்கண் 80 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது மீனவர்களுக்காக பூர்புகாரில் 35.09 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் 500 வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன; வாணகிரியில் 28.45 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் 400 வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இந்த வீடுகளுக்கு ஏற்கனவே நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள தவணைத் தொகையை ரத்து செய்து இவை இலவசமாக வழங்கப்படும் என்று அறிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த வீடுகளையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால், மீனவர்களுக்காக தொடங்கப்பெற்றுள்ள இலவச வீட்டுத் திட்டத்தில் 900 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டதாகக் கருதலாம்.

8. துணை மதிப்பீட்டில் பல சமூக நலத் திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. உடலுணமுற்ற மொத்தம் 2,000 பேருக்கு சக்கர நாற்காலிகள், சக்கர மிதிவண்டிகள் வழங்க 8 லட்சம் ரூபாய்; 1975 மே திங்களில் முட்டுக்காட்டில் தொடங்கி வைக்கப்பட்ட பயிற்சி-உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகளுக்குக் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கீடு 3.1 இலட்சம் ரூபாய்; அனாதைச் சிறார்களின் நலன் குறித்த பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு மானியங்கள் 4.56 இலட்சம் ரூபாய்; ஆதரவற்ற கைம்பெண்களுக்கு இலவசமாக 1,010 தையல் இயந்திரங்கள் வழங்க 7 இலட்சம் ரூபாய்; மறு மணம் செய்து கொள்ளும் கைம்பெண்களுக்கு 5,000 ரூபாய் தேசிய சேமிப்புச் சான்றிதழ்கள் அளிக்க நிதி ஒதுக்கீடு; முதியோர் உதவித்தொகைத் திட்டத்தை 45 வயதுக்குக் குறையாத ஆதரவற்ற கைம்பெண்களுக்கு நீட்டிப்பதற்காக 24 இலட்சம் ரூபாய்.

9. தாழ்த்தப்பட்ட இந்துக்களுக்கு தற்பொழுது வழங்கப்பட்டுவரும் எல்லாச் சலுகைகளையும், கிறிஸ்துவ மதத்திற்கு ஏற்கனவே மாறியுள்ள தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் நீட்டிப்பதென அரசு முடிவு செய்துள்ளது. கல்வி நிலையங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளுதல், அரசுப் பணிகளில் இட ஒதுக்கீடு ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் கிறிஸ்துவ மதத்திற்கு மாறிய தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு இணையாகக் கருதப்படுவர்; அவர்களுடைய சந்ததியினர் அந்தச் சலுகைகளுக்கு அருகதை அற்றவர்கள் என்று இதுவரை இருந்துவந்த நிலைமையை மாற்றி அவர்களுடைய சந்ததிகளும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினராகக் கருதப்படுவர் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சலுகைக்காகத் தேவைப்படும் நிதி இதுவரை அரிசன நல மானியத்தில் ஒதுக்கியுள்ள தொகைக்குக் கூடுதலாக ஒதுக்கப்படும். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வகுப்பினர் ஆகியோருக்கான அரிசினர்

1975-76 ஆம் ஆண்டிற்கான துணைச் செலவு குறித்த முதல் 153 விவர அறிக்கை

1975 அக்டோபர் 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மாணவர் இல்லங்களில் உணவுச் செலவை உயர்த்தவும் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இந்த உயர்வு காரணமாக நடப்பாண்டில் 18.63 இலட்சம் ரூபாய் கூடுதலாகச் செலவாகும்.

10. சென்னையில் மருத்துவமனை இணைந்த ஹோமியோபதி மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றை 3:1 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் நிறுவ அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. நாகப்பட்டினம், நாகர்கோவில், குளித்தலை ஆகிய இடங்களில் கூடுதல் மருத்துவமனைக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக முறையே 10 இலட்சம் ரூபாய், 8 இலட்சம் ரூபாய், 5 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

11. தமிழ்நாடு குடிசை மாற்று வாரியத்திற்கு இதுவரை வழங்கிய நிதி உதவி முழுவதையும் முழு மானியமாகக் கருதுவதென்னும் முடிவை அரசு எடுத்துள்ளது. இந்த வாரியத்திற்கு முன்னர் வழங்கப்பட்ட கடன்களும் மானியங்களாக மாற்றப்படும். இத்திட்டம் சமூகத்தில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயன் நல்குவதைக் கருத்திற் கொண்டே இவ்வாறு செய்யப்படுகிறது. வீட்டு வசதி—நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி மத்திய கழகத்திடமிருந்து (HUDCO) நமது குடிசைப் பகுதிகள் மாற்றுத் திட்டங்களுக்காக எதிர்பார்த்த உதவி கிடைக்குமெனத் தெரியவில்லை. எனவே தமிழ்நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத்திற்கு வரவு—செலவுத் திட்டத்தில் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கீட்டுக்குக் கூடுதலாக 1.75 கோடி ரூபாய் துணை மதிப்பீடுகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவை 33 ஆம் எண் மானியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன.

12. தொழில் துறையில் நம்முடைய பெருந்திட்டங்களில் ஒன்று, புதிய சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்படுத்துவது ஆகும். வேலூரிலும், திருப்பத்தூரிலும் புதிய கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் நிறுவப்பட்டு வருகின்றன. இவை தவிர, தஞ்சாவூரில் புதிதாக ஒரு சர்க்கரை ஆலையை நிறுவ நாம் முடிவு செய்துள்ளோம். புதிய சர்க்கரை ஆலைகள் அனைத்தும் அரசின் உடமையில் இருத்தல் வேண்டும் என்ற நமது கொள்கைக்கிணங்க, தஞ்சாவூரில் அறிஞர் அண்ணா சர்க்கரை ஆலை அரசுத் துறையில் நிறுவப்படும் முதலாவது சர்க்கரை ஆலையாகும். இந்த ஆலையை நிறுவும் பணி ஏற்கனவே தொடங்கிவிட்டது. இத் திட்டத்துக்குத் தொடக்கப் பங்கு மூலதனமாக 15 இலட்சம் ரூபாய் துணை மதிப்பீடுகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

13. கைத்தறித் துறைக்கான ஒதுக்கீடு 1.5 கோடி ரூபாயும், கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளுக்கான ஒதுக்கீடு 8675 இலட்சம் ரூபாயும் துணை மதிப்பீடுகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவை 56 ஆம் எண் மானியத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கைத்தறித் துணி வாங்குவதற்கு அளிக்கும் தள்ளுபடிக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வரையில் கூடுதல் தொகை அளிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

14. தமிழ்நாடு போக்குவரத்து வளர்ச்சி நிதியுதவிச் சமூகத்தில் பங்கு மூலதனமாக ஒரு கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்வதற்கு 54 ஆம் எண் மானியத்தில் நிதியொதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அரசுத் துறையில் பெருந்துப் போக்குவரத்து வளர்ச்சிக்கு இக்கழகம் பெரும்பணி புரியுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 25]

15. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், நீலகிரிப் பகுதியில் மொத்தம் 7 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்றைச் செயற்படுத்த மத்திய அரசு உதவி அளிக்க முன் வந்துள்ளது. இவ்வேலைத்திட்டத்தின் கீழ் பல்வேறு உறைகளில் அடங்கும் திட்டங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. நடப்பாண்டில் இவ் வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு ஆகுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மத்திய அரசு பெறுப்பேற்கின்ற மேற்கு மலைத்தொடர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ், நீலகிரியில் தேய்லைத் தோட்டங்களை வளர்க்கவும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கிராம்புத் தோட்டங்களை வளர்க்கவும் உரிப திட்டங்கள் மொத்தம் 21.46 இலட்சம் ரூபாய் செலவுகளுக்கான ஒதுக்கீடுகள் 45, 55 ஆம் எண் மானியங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

16. நெருக்கடி நிறைந்த இவ்வாண்டிலும் கலை, பண்பாடு, விளையாட்டுகள், தேசிய ஒற்றுமை ஆகியவற்றை மேம்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை நாம் நன்கு அறிந்துள்ளோம். பாஞ்சாலக்குறிச்சி வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனின் வழித்தோன்றல்களுக்கு 202 வீடுகள் கட்டித் தருவதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட 9.09 இலட்சம் ரூபாய் துணை மதிப்பீடுகளில் இடம் பெற்றுள்ளது. தஞ்சாவூரில் உள்ள சரஸ்வதி மஹால் நூலகத்திற்கு நுண் புகைப்படக் கருவித் தொகுதி வாங்கவும், மோடி எழுத்துக்களில் பயிற்சி அளிக்கவும் 2.82 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடும் துணை மதிப்பீடுகளில் இடம் பெற்றுள்ளது. உத்திரப் பிரதேச மாநிலத்தில் சுல்தான்பூரில் நிறுவப்பட்டு வரும் கமலா நேரு அறிவியல் தொழில் நுட்பவியல் நிறுவனத்தில், “அறிஞர் அண்ணா” அவர்களின் பெயரைத்தாங்கி நிற்கும் கட்டிடப் பிரிவு ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக அந்நிறுவனத்திற்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாய் நிதி வழங்க நாம் அனுமதி அளித்துள்ளோம். இந்த இனம் 17 ஆம் எண் மானியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது.

17. துணை மதிப்பீட்டில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு செலவினங்களின் முக்கியக் கூறுகள் பற்றி நான் குறிப்பிட்டுள்ளேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள விரிவான விளக்கக்குறிப்புகள் இவை சிறித்தும் ஏனைய இனங்கள் குறித்தும் மேற்கொண்டு விவரங்களை அளிக்கும் 1975-76 ஆம் ஆண்டுக்கான முதலாவது துணை மானியக் கோரிக்கைகளை இந்த உவை ஏற்க வேண்டுமென நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4. 1969-70 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கை குறித்த விவர அறிக்கை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70 ஆண்டு மிகைச் செலவுக்கான மானியக் கோரிக்கையை இம் மன்றத்தின்கண் வைக்க முன் வந்துள்ளேன். அந்த ஆண்டில் சில மானியக் கோரிக்கைகளின் கீழ் இறுதியாக அனுமதிக்கப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டைவிட மிகையாகச் செலவாகியிருக்கிறது. அத்தகைய செலவினங்கள் பற்றிய விவரங்களை இம் மானியக் கோரிக்கையில் காணலாம்.

1975 அக்டோபர் 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

2. 1973-74 ஆம் ஆண்டுக்கான பொதுக்கணக்குகள் ஆய்வுக்குழு, 1969-70 ஆம் ஆண்டிற்குரிய நிதி ஒதுக்கக் கணக்குகளை ஆராய்ந்து பார்த்து, சில மானியக் கோரிக்கைகளின் கீழ் அனுமதிக்கப்பட்ட நிதி ஒதுக்கத்தைவிட மிகையாகச் செலவாகியிருப்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. மிகைச் செலவுக்கான காரணங்களை ஆராய்ந்து பார்த்த பின்னர், ஒவ்வொரு மானியத்தின் கீழும் இறுதியாக அனுமதிக்கப்பட்ட நிதி ஒதுக்கத்தைக் காட்டிலும் ஏற்பட்ட மிகைச் செலவுக்கு மானியக் கோரிக்கைகளை மன்றத்தின் முன் வைத்து அனுமதி பெறுமாறு, பொதுக் கணக்குகள் ஆய்வுக்குழு பரிவுரை செய்தது. அவ்வண்ணம், 1969-70 ஆம் ஆண்டின் மிகைச் செலவுக்குரிய மானியக் கோரிக்கைகளின் விரிவான அறிக்கை இப்போது இம்மன்றத்தின் கணவைக்கப்படுகிறது. மொத்தத்தில் மிகைச் செலவு 9.44 கோடி ரூபாயாக இருக்கிறது. இதில் பொதுக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் செலவினம் சாட்டிய செலவினமாகும். இதுவே 6.11 கோடி ரூபாய் அளவுக்குப் பெரிய இனமாக இருக்கிறது. ஒவ்வோர் இனத்திலும் செலவு மிகையானதற்குக் காரணம் என்ன என்பது, இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையின் விரிவான அறிக்கையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

3. 1969-70 ஆம் ஆண்டிற்குரிய மிகைச் செலவுக்கான மானியக் கோரிக்கையை இம்மாமன்றம் ஏற்று இசைவளிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4-30.)

5. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்

(1) தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/1975).

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/1975) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகின்றேன்.

இச்சட்ட முன்வடிவை முன் மொழிகையில், விவசாயிகளிடமிருந்து சேரவேண்டிய கடன் தொகைகளை வசூலிப்பதற்கான வழக்குகளுக்கும், அத்தகைய ஒரு வழக்கில் தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட தொகையைச் செலுத்துவதற்கான தீர்ப்பாணை நிறைவேற்று விண்ணப்பங்களுக்கும் தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு கடன்பட்ட விவசாயிகள் (தற்காலிக நிவாரணச்) சட்டத்தால், 1976 ஜனவரி 15 ஆம் நாள் வரையுள்ள கால அளவிற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளதென்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விழைகிறேன். தற்போதுள்ள பொருளாதார சூழ்நிலைகளில்

@ 187-194 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக நிவாரண சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/1975).

[திரு. ஓ. பி. இராமன்] [1975 அக்டோபர் 25]

விவசாயிகள் அல்லாதவர்களும் 1974 மார்ச் 31 ஆம் நாளோடும் 1975 மார்ச் 31 ஆம் நாளோடும் முடிவடைந்த நிதி ஆண்டுகளில் வருமான வரி விதிக்கப்படாதவர்களும் அல்லது 1974 மார்ச் 31 ஆம் நாளோடும் 1975 மார்ச் 31 ஆம் நாளோடும் முடிவடைந்த நிதி ஆண்டுகளில் விற்பனை வரி விதிக்கப்படாதவர்களும் அல்லது 1975 ஏப்ரல் 1 ஆம் நாளுக்கு அடுத்து முந்தியநாளுக்கு அரை ஆண்டுகள் அனைத்திலும் ரூ. 2,400-க்குக் குறைவாக ஆண்டு வாடகைத் தொகை மதிப்பீட்டிற்குச் சொத்து அல்லது வீட்டுவரி விதிக்கப்பட்டிருந்தவர்களுமான கடன் பட்டவர்களுக்கும் கூட இதைப் போலவே நிவாரணம் அளிக்கப்படவேண்டுமென்று இன்றியமையாததெனக் கருதப்பட்டது. கடன்பட்டார் ஒருவரிடமிருந்து, விவசாயி ஒருவரிடமிருந்து அல்லது பொருள்களை அடகு வைத்துள்ள ஒருவரிடமிருந்து 1975 ஜூலை 22 ஆம் நாளன்று சேர வேண்டிய கடன்களைப் பொறுத்த வரையில், 1975 ஜூலை 22 ஆம் நாளிலிருந்து தொடங்கி 1976 ஜனவரி 15 ஆம் நாளன்றுடன் முடிவடையும் கால அளவில் வட்டியைக் கணக்கிடக்கூடாதென்றும் கருதப்பட்டது. 1975 ஜூலை 22 ஆம் நாளன்று சேரவேண்டிய கடன் என்றால் அந்நாளன்று நிலுவையாயுள்ள கடன்களெனப் பொருள்படுவதோடு கடன் கொடுத்தவர்களால் அந்நாளன்றே மற்றப்படியோ உடனடியாக வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப் படுவதாயிருந்தாலும் அல்லது இராவிடினும் அத்தகைய கடன்களென்றும் பொருள்படும். 1975 ஜூலை 22 ஆம் நாளுக்குப் பிறகு பெறப்படும் கடன்களுக்கு வட்டி கணக்கிடப்பட வேண்டுமெனவும் முடிவு செய்யப் பட்டது. மேலும், 1976 ஜனவரி 15 ஆம் நாள்வரை அடகு வைக்கப் பட்ட பொருள்களை அடகுக் கடைக்காரர்கள் விற்பனை செய்வதற்குத் தடை விதிக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாகுமென்றும் கருதப் பட்டது. மேற்சொன்ன செயற்குறிப்புகளுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுத்திட, தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு கடன் பட்டார் (தற்காலிக நிவாரணம் அளிக்கப்பெறுதல்) (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 8/1975) அவசரச் சட்டமும், தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு கடன் பட்டார் (தற்காலிக நிவாரணம் அளிக்கப்பெறுதல்) தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 9/1975) திருத்த அவசரச் சட்டமும் அதிகார முறையில் வெளியிடப்பட்டன.

மேற்சொன்ன அவசரச் சட்டங்களுக்குப் பதிலாகச் சட்டமியற்று வதற்கு இச்சட்ட முன்வடிவு விழைகிறது. இதனை ஏற்குமாறு இம் மேலவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக 157
நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 28/1975)

1975 அக்டோபர் 25]

* **THIRU S. NARAYANASWAMY :** Hon. Deputy Chairman, the Government are undoubtedly motivated by the very best of motives in bringing forward this Bill to extend the period of non-payment of debts and interest thereon by people in the urban areas. There are two classes of people—people who have already borrowed who feel a sense of relief that they are not called upon to pay back their debts and another class of people who are about to borrow, who have been denied credit and who do not know where to go for the money they need, because their salaries do not appear to carry them beyond the 10th or 12th of the month after they have bought their primary provisions. Most of the money-lenders have disappeared from the scene. The people who are involved are largely salaried-classes in the City, several of whom have come to me with hung-down faces and said, “We do not know where to go for the money we need.” This situation has arisen despite all the Dearness Allowance and other things that they have received. This is a very peculiar situation.

Mr. Deputy Chairman, I should not be misunderstood as making any plea for the money-lenders. The money-lenders can afford to lose the money. They can afford to lose the principal and also the interest. That is not my point. My point is that we are trying to destroy the credit-worthiness of the potential borrowing community. They are subject to untold hardships. Even this morning, two or three people for whose benefit this is intended came and told me “We do not know what to do, Sir, because those who usually lend us money are no more on the scene”.

Now, I know that Government cannot go on considering every point of view but I would like to know what they would do about this class of people. The Debt Relief Act of the olden days made for the disappearance of the money-lenders in the village and made it much harder for the rural man to borrow; today the urban man is in the same difficulty. This is not a plea for the protection of the money-lender at all. Undoubtedly, somebody has suggested in the Assembly that even debts given through Co-operative Societies must be allowed to be repudiated. I shall be alarmed to see any such thing happening. I hope institutional credits would not be allowed to come under this category and that no statutory redemption of loans due to the institutions will ever be brought in.

I would like the Government to consider most earnestly my request because I know that within the City there is a whole class of people who have begun to experience a new hardship of which Government may not be fully aware because no man who is about

[Thiru S. Narayanaswamy] [1975 அக்டோபர் 25]

to borrow money is going to make a representation to the Government saying that he wants to borrow with the help of a statute. A peculiar situation has arisen for a whole community of people who may not be able to express their grievances or articulate clearly. That situation has become very prominent. People just go on and whisper about it, but nevertheless, their hardships are very real. It is not that I oppose this Bill; it is only that I want Government to take into consideration this peculiar reaction of the complete disappearance of the money-lenders from the scene. They have taken a holiday from money-lending because any money that they may lend may not be forthcoming from the borrower. So far as the existing debts are concerned, the money-lender may perhaps be prepared to wire them off but at the same time, he is not prepared to lend any more money. This is a very difficult situation for the poor middle-class man to be placed in and I would like this point of view to be taken into consideration in granting relief to the people. There are two classes of men. Those who have borrowed are very happy that this measure has prevented the money-lender from taking action against them. But what about those who really find their credit-worthiness destroyed? This is something on which I thought I would make a representation to the Government. I am making the representation not in the interest of the money-lenders but in the interest of the middle-class people. Thank you.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக நிவாரண) மசோதாவின் மீது பேசுகையில் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. சித்ரா நாராயணசாமி அவர்கள் ஒரு முக்கியமான கருத்தை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த மசோதாவின் காரணமாக 6 மாத காலத்திற்கு நகைகளை விற்கக் கூடாது என்றும், பணத்திற்காக கோர்ட்டுகளிலே வழக்குப் போடக் கூடாது என்றும், அதன் மீது வட்டி வசூலிக்கக்கூடாது என்றும் அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதன் காரணத்தினாலே நம்முடைய கவர்னர் பெருமானுடைய ஆர்டினன்ஸ் வந்திருக்கின்ற காரணத்தினாலே, பல இடங்களில் கடன் பெற விரும்புகிறவர்கள் கடன் பெறமுடியாத நிலை ஏற்பட்டிருப்பது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதுவும் குறிப்பாக அவசரச் சட்டம் வந்தவுடன், வட்டிக் கடைக் காரர்கள் எல்லா இடங்களிலும் கடைகளை மூடினார்கள். கிட்டத்தட்ட ஒரு வார காலம், 10 நாட்களுக்குள்ளாக மூடிவிட்டார்கள். பல்லாயிரக் கணக்கானவர்களுக்குக் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டதையும் நான் அறிவேன். காரணம் நம்முடைய நாட்டிலே பவுன் நகைகளை வைத்துப் பணம் பெறுவது வசதியாக இருக்கும் என்ற அளவில், பல பேர்கள் பவுன் நகைகள் வைத்திருப்பார்கள். அந்த நகையின் பேரில் மதிப்பிட்டு பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, கடன் பெறுவது சாதாரண

1975 அக்டோபர் 25]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

குடும்பங்களில் உள்ள நிலைமையாகும். சென்னை போன்ற பெரிய நகரில் உள்ள கடைகளில் அந்த நகைகளை விற்க வேண்டும் என்ற அளவில், அவர்களிடத்திலே கொடுத்தால், அன்றைய தினமே அதற்கான விலையைக் கொடுத்து அந்த நகையைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். அந்த நகைக்குரிய பணத்தை அவர்கள் கொடுப்பது உண்டு. இந்த இரண்டும்

(பிற்பகல் 4-40.)

இப்பொழுது நின்றுவிட்டது. பணம் தேவைப்படுகிறவர்கள் நகையைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தால் கூட, அவர்கள் நகையை ஏற்றுக் கொண்டு பணம் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை. ஒருசில மாநிலங்களிலே வட்டியே வாங்கக்கூடாது என்று சட்டம் வைத்திருப்பதோடு மாத்திரமல்லாமல், அந்த அசலையும் வாங்கக்கூடாது என்று சட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் மகாராஷ்டிர மாநிலமும் ஒன்று என்று நினைக்கிறேன். 400 ரூபாய்க்குக் குறைவாகக் கடன் வாங்கியவர்கள் வட்டியையும் செலுத்த வேண்டியதில்லை, அசலையும் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியதில்லை என்ற முறையில் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 6 மாத காலத்திற்கு வட்டி செலுத்த வேண்டாம் என்று சட்டம் போட்டதன் காரணமாக, லேவாதேவிக்காரர்கள் தங்களுக்கு 6 மாத காலத்திற்கு வட்டிக்கு நஷ்டம் வந்து விட்டது என்பதைப் பற்றி மட்டும் நினைக்காமல், முதலுக்கே மோசம் வரும் நிலை வர கூடும் என்று நினைத்து, தொடர்ந்து தொழில் நடத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. பரம்பரையாகவே நகரத்தார் இந்தத் தொழிலை இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, மலேசியா, சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளிலும் தொடர்ந்து நடத்தி வருகிறார்கள். இனிமேல் அவர்கள் வேறு தொழிலை கற்றறிந்து வாழ இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்திதான். அவர்களுடைய அசலுக்கு ஒன்றும் நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடாது என்றும், இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கமே ஆறு மாத காலத்திற்கு வட்டி வாங்குவதை நிறுத்தி வைப்பததான் என்றும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுத்த முறை சட்டம் கொண்டுவரும்போது, அதைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்பாகவே இதுபற்றியெல்லாம் பரிசீலிக்க வேண்டும். மத்திய அரசின் ஆலோசனையின் பேரில் தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை, 500 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நகரங்களிலும் கிராமங்களிலுமாக பொதுமக்களிடம் லேவாதேவிக்காரர்களுடைய பணம் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 750 கோடி அளவுக்கு அவர்கள் பணம் கொடுத்திருக்கலாம் என்றும் தகவல் சொல்லுகிறார்கள். நான் பார்த்தவரையில், இவ்வாறு தொழில் செய்பவர்கள் நகரப்புறங்களிலும் கிராமப்புறங்களிலும் அதிகமாகக் காணப்படுகிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்து வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கிடும் அளவுக்கு அவர்கள் பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேலும் 750 கோடி ரூபாய், 800 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மேலாகக் கூட இருக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாநிலத்திலேயுள்ள மக்கள் தங்களுடைய அவசரக் காரியங்களுக்கு நகைகளை அடகு வைத்து இவர்களிடமிருந்து தான் பணம் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள்

160 தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 28/1975)

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 அக்டோபர் 25]

(5) அரசிடல் சட்ட முன்படிவுகள் தொடர்ச்சி—

இன்றையதினம் அந்தத் தொழிலை விட்டு விட்டால், பணம் தேவைப் படுகிறவர்களுக்கு யார் பணம் கொடுப்பார்கள்? வங்கிகள் மூலமாக கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிறவர்களுக்குப் பணம் கடன் கொடுப்பதாக மத்திய அரசாங்கத்திலே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வங்கிகள் கடன் கொடுக்கின்றன. நான் அதை மறுக்கவில்லை. ஆனால் எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். ஒரு நகையை வைத்து கடன் கேட்டால், தேவைப்படும் பணம் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். குறைந்த அளவு பணம் தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே வங்கிகள் மூலமாகக் கடன் கொடுக்கும்போது, கொடுக்கும் கடன் தொகையைக் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கொடுக்கும்படி அரசு ஆணையிட வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு ஆக்கமும் ஊகமும் உண்டாகும் வகையிலே தான் இப்பொழுது வங்கிகள் மூலம் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஒருவருடைய வீட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி, ஒரு கல்யாணம் அல்லது சாக்காடு போன்ற நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டால், அதற்கு அவசரமாகப் பணம் வேண்டுமென்று சொன்னால், நம்முடைய கூட்டுறவு வங்கிகளோ, அரசாங்கமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளோ பணம் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை. மத்திய அரசிலே நிதியமைச்சராக இருக்கும் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கிராமங்கள்தோறும் இந்தமாதிரியான வங்கிகளைத் திறக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மாநில அரசோ, மத்திய அரசோ வரக்கூடிய நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாக 500 கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக வங்கிகளுக்கு ஒதுக்கி, அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட பணம் ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கடனாகப் போய்ச் சேரும் என்று நான் நினைக்கவில்லை.

THIRU S. NARAYANASWAMY: Mr. Deputy Chairman, may I inform the hon. Member that jewel loans are prohibited by the nationalised Banks?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: கருர் வைசியா டாங்க், லட்சுமி விலாஸ் பாங்க் மற்றும் தஞ்சாவூர் பெர்மனன்ட் நிதி வங்கி போன்றவைகள் இது மாதிரி அவசரமாகப் பணம் தேவைப்பட்டால், தேவையான பணம் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். அது மாதிரி மத்திய அரசோ, மாநில அரசோ வங்கிகள் மூலம் 500 கோடி ரூபாய் ஏற்பாடு செய்து வருவதற்கு கிட்டத்தட்ட 5 ஆண்டுகள் ஆகும். ஆகவே ஐந்து ஆண்டுகளாவது அவர்கள் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும். வட்டிக்கடைக்காரர்கள் மட்டுமல்ல, இங்கு இருப்பவர்களாய் இருந்தாலும் சரி, வெளியில் இருப்பவர்களாயிருந்தாலும் சரி, நஷ்டத்துக்காக ஒரு தொழில் நடத்த மாட்டார்கள். யாருமே லாபம் சம்பாதிக்கத்தான் தொழில் செய்ய முற்படுவார்கள். வட்டிக்கு நஷ்டம் வந்தால்கூட, ஒருவேளை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்; முதலை இடந்து அந்தத் தொழிலை நடத்த யாருமே முன்வரமாட்டார்கள். ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதத்திலே சட்டம் கொண்டு வந்தால், சாதாரண மக்களுக்கு எப்படிக்க கடன் வழங்குவது போன்ற விஷயங்களைப் பற்றி முடிவு செய்துகொண்டு, அதன் பிறகு

தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக 161
நிவாரண சட்டமுன் வடிவு (சட்டமன்றப்போவை
சட்டமுன் வடிவு எண் 28/1975.)

1975 அக்டோபர் 25] (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்)

கொண்டுவர வேண்டும். இன்னொன்று, இந்த லேவாதேவி தொழிலிலே இருக்கும் இன்னொரு வேறுபாட்டைப்பற்றியும் நான் இங்கு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தப் லேவாதேவிக்காரர்களிலே மிகவும் மோசமானவர்கள் பட்டாணியர்கள். இந்த பட்டாணியர்கள் 120 சதவிகிதத்துக்கு மேல் கடனுக்கு வட்டி வாங்குகிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒருவருக்கு 100 ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்றால், பணம் கொடுக்கும்போதே 10 ரூபாய்வட்டி பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். பிறகு மாதந்தோறும் 10 ரூபாய் வட்டியாக பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களிலே இந்த பட்டாணியர்கள் 140 சதவிகிதம் வட்டி வாங்குகிறார்கள். நாட்டுக்கோட்டை செடியார்களுக்கும் இந்த பட்டாணியர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்னவென்றால், இவர்கள் கடையில் உட்கார்ந்துகொண்டு வியாபாரம் செய்கிறார்கள் அவ்வளவு தான். பொதுவாக இந்தப் பட்டாணியர்கள் நடுத்தர நிலையிலுள்ள அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் தனியார் நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கும் பணத்தைக் கடனாகக் கொடுத்து சம்பள நாளில் அவர்களை அடிப்பதாகப் பயமுறுத்தி, மிரட்டி பணத்தை வாங்குகிறார்கள். பட்டாணியர்களின் செயல்களைத் தடுப்பதற்காக தனியாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். பட்டாணியர்களையும் லேவாதேவிக்காரர்களையும் ஒன்றாகக் கருதக்கூடாது முதலில் அவர்களின் செயல்களைத் தடுப்பதற்குத் தான் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். பட்டாணியர்களுடைய தொழிலைத் தமிழகத்தில் செய்யக் கூடாது என்று தடை செய்வதற்கான சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அவர்களையும் இவர்களையும் ஒருங்கிணைத்துப் பார்க்க வேண்டாம். பேரவையிலே கூட இதுபற்றிப் பேசப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. சட்டப்படி இந்த லேவாதேவிக்காரர்கள் 12 சதவிகிதம் வட்டி வாங்கலாம் என்று இருக்கிறது. சாதாரணமாக நம்முடைய அரசுடமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் கூட சிறு தொழில் நடத்துபவர்களுக்கு பணம் கடனாகக் கொடுத்து அவர்களிடமிருந்து 18 சதவிகிதம் வட்டி வாங்குகிறார்கள். 12 சதவிகிதம் வட்டி என்ற வீதத்தில் பணம் கடன் கொடுத்து வியாபாரம் செய்வதாக நான் யாரையும் அறியேன். 12 சதவிகிதம் வட்டி வாங்க வேண்டுமென்று சட்டத்தில் இருந்தாலும் கூட, நடைமுறையில் அப்படி நடக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. 28 சதவிகிதம் முதல் 36 சதவிகிதம் வரை அவர்கள் வட்டி வாங்குகிறார்கள். அவர்களும் பெரும் பணக்காரர்கள் அல்ல. அவர்கள் வெளியிலிருந்தும்; வங்கிகளிலிருந்தும் 18 சதவிகிதத்துக்கு மேல் வட்டி கொடுத்து பணம் வாங்கித் தான் தொழில் நடத்துகிறார்கள். 18 சதவிகித வட்டிக்குப் பணம் எடுத்து தொழில் நடத்தும் அவர்கள் 34 சதவிகித வட்டிக்குப் பொது மக்களுக்குப் பணம் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த லேவாதேவிக்காரர்களைப் பொறுத்தவரையில், 21 சதவிகித வருமான வரி விதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டப்படி வருமானவரி இவர்களிடம் விதித்திருப்பது 21 சதவிகிதம் வட்டி வாங்குவது 36 சதவிகிதம். இவ்வளவு சட்டங்களையும், இவ்வளவு அதிகாரங்களையும் வைத்துக்கொண்டும் துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், ஆர். டி. ஓ., தாசில்தார்கள் போன்றவர்கள் எல்லாம் கடைக்கு 100 ரூபாய் வீதம் வாங்குகிறார்கள். ஒரு தாசில்தார் வீட்டில் கல்யாணம் என்றால், 20 ஆயிரம் ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். ஆர். டி. ஓ. வெளியில் போகும்போது, கார் யோன்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள். இப்படி

162 தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக நிவாரண சட்டமுன் வடிவு (சட்டமன்றப்பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 28/1975.)

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 அக்டோபர் 25]

அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, இந்த வட்டியை 21 சதவிகிதத்திலிருந்து 36 சதவிகிதம் வரை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 4-50)

ஆகவே அரசுக்குச் சொல்வது, இதிலே கண்ணை மூடிக்கொண்டிருப்பதிலே எந்தவிதப் பயனும் கிடையாது. ஏன் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், பணத்திற்காக அவஸ்தைப்பட்டுப் போய் அவர்களிடத்திலே நிற்பவர்கள் 120 சதவீதம் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இன்னொன்றைக்கூடச் சொல்வேன். வாங்க வேண்டாம் என்று சட்டத்திலே போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது என்ன நடக்கிறது என்று சொன்னால், எப்போதும் கடன் வாங்குகிற சில வாடிக்கையாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள், ஜனவரி அல்லது பிப்ரவரி மாதத்தில் இந்தச் சட்டம் போய்விடும், திரும்பவும் அவர்கள் அந்தச் செட்டியாரிடத்திலே தான் போய் நிற்க வேண்டும். அப்படிப் போகிறபோது, வட்டிக்குப் பணம் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொன்னால், அவன் பணத்திற்கு எங்கே போக முடியும்? இப்படி கடன் கொடுப்பவர்கள் ஒரு சங்கம் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இவன் கடன் வாங்குவதற்காக வேறு ஒரு ஊருக்குச் சென்று கடன் கேட்டால், அங்கேயும் அவர்களிடம் இவனுக்குப் பணம் கொடுக்காதே என்று இங்குள்ளவர்கள் சொல்லிவிடுகிறார்கள். கடன் வாங்காமல் அவன் பிழைக்கவும் முடியாது. ஆகையினால், அவன் “சட்டம் இருக்கட்டும் சார், நான் வட்டியைக் கொடுத்து விடுகிறேன்” என்று சொல்லி, இன்றைக்கும் லேவாதேவி நடந்துகொண்டு வருகிறது. இந்தச் சட்டத்தால் முதலே போய் விடுமோ என்ற பயத்தின் காரணமாகத்தான் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள்.

12 சதவிகிதம் வட்டி என்பது, நாம் கண்ணை மூடிக்கொண்டு போட்டிருக்கிற சட்டமே தவிர, வேறு அல்ல. 24 சதவிகிதம் என்று உயர்த்துங்கள், தவறு இல்லை. ஆனால் 24 சதவிகிதத்திற்கு மேல் யாரும் வாங்கமுடியாத படி நிர்வாகம் அமைக்க வேண்டும். 12 சதவிகிதம் என்று போட்டு நிர்வாகத்திலே கோளாறுகள் வைத்துக்கொள்வதிலே எந்தவிதப் பலனும் இல்லை. அடுத்தப்படியாக, இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி வேறு முக்கியமான குறிப்புகள் என்னிடத்திலே இல்லை. ஆகவே இந்தத் தற்காலிக நிவாரண மசோதாவை நான் முழுமனதாக ஆதரிக்கிறேன். இது வரவேண்டிய மசோதா. ஆனால் இதிலுள்ள குறைபாடுகளைக் கவனித்து, அடுத்த முறை இந்தச் சட்டம் வருகிறபோது, அதற்குத் தகுந்த மாதிரி இந்தச் சட்டத்தை இயற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடன் பெற்றோர்களுக்கு உரிய பாதகாப்பைக் கொடுப்பது இன்றைக்கு இருக்கிற சமூக நெருக்கடிகள் நியாயத்தின் அடிப்படையில் வரவேற்கத்தக்க ஒரு கொள்கையே என்பதில் இரண்டுவித கருத்துக்கு இடமிருக்காது. ஆனாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் சொன்னது போன்று இலங்கை, பர்மா, மலேயா போன்ற நாடுகளிலிருந்து

தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக 163
நிவாரண சட்டமுன் வடிவு (சட்டமன்றப்பேரவை
சட்டமுன் வடிவு எண் 28/1975.)

1975 அக்டோபர் 25] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

அங்கே தொழில் நடத்த முடியாமல் வெளியேறிவந்த நகரத்தார்கள் பலபேர் இங்கே இதைத் தொழிலாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் பெரிய முதலாளிகள் அல்ல. 50 ஆயிரம், ஒரு லட்சத்திற்குள்ளாக, வீட்டிலுள்ள மனைவிமார்களின் நகைகளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு அதை ஒரு ஜீவனோபாயத் தொழிலாகவே உடைய சிறு முதலாளிகள் நகரத்தார் களிலே பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பர்மா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளிலிருந்து வெளியேறிவந்த அகதிகள் போல்—ஆனால் கொஞ்சம் மூலதனம் உள்ள அகதிகள் போல்—நடத்தப்பட வேண்டியவர்கள். அவர்களுக்குச் சிறந்த பாதுகாப்பு வழங்காது போனால், இன்னொரு புதுவிதமான அகதிகள் தோன்றக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும். அந்த அடிப்படையை அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை.

கிட்டத்தட்ட ஐந்து லட்சத்திற்கு மேலாக, 50 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் என்று வீட்டு மூலதனத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அன்பு கூர்ந்து அவர்களுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படாமல் கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நடப்பு ஆண்டிலே, நிதி நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிற ஆண்டிலே பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்குமானால், வட்டியை தள்ளுபடி செய்வதிலே தப்பு இருக்க முடியாது. ஆனால் கொடுக்கக்கூடாது என்ற பழக்கத்தின் காரணமாக நீண்ட நெடுங்கால பாக்கிகள் இருக்குமானால், அந்தப் பழக்கத்திற்கு நாம் ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டுமா என்பதையும் அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

வட்டி அசலுக்கு மேலே ஒரு பாதி கடந்துவிட்டால், வஜா செய்வதிலே தப்பு இருக்க முடியாது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவர்களிடத்திலே, வேறு மாநிலங்களில் இருப்பது போல் முதலுக்கு ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்ற பயம் இப்போது இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றிக் கீழ்ச் சபையிலே குறிப்பிடும்போது, வந்தாலும் வரலாம் என்பது போல் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட ஒரு பயங்கரத்தை இப்போது உண்டாக்குவது, அமைதிக்குறையையும், சலசலப்பையும் உண்டாக்கும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் அன்பு கூர்ந்து எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, நெருக்கடி ஏற்பட்ட பிறகு, நம்முடைய சாதாரண அங்கத்தினர்களுக்கு, கூட்டுறவு வங்கிகளிலே நகைகளின் பேரிலே கடன் கொடுக்கலாம் என்று நடைமுறையிலே இருக்கிறது. ஆனால், அதை நடைமுறையிலே சாதித்துப் பார்க்கிறபோது, மனிதனை மனிதனை மதிக்கக்கூடிய நடைமுறை இன்னும் அந்த இலாக்காக்களுக்கு வரவில்லை. பேப்பர்கள் தான் அதிகமாகப் பேசுகின்றன. ஆனால், தனியாகக் கொடுக்கிறவர்கள், தேற்று தெரியும், முந்தானா தெரியும், நாளைக்கு வந்து பத்திரத்தில் கையெழுத்துப் போடுங்கள் என்று ரூபாயைக் கொடுத்துவிடுகிற பழக்கம் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே, உயிர் போகின்ற நிலைமையில் போய் கேட்டால்கூட 3 நாள் ஆகும் கடன் கிடைக்க. ஆகவே அந்தக் கூட்டுறவு வங்கிகளில் நடைமுறையினைச் சலப்படுத்த முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

164 தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக நிவாரண சட்டமுன் வடிவு (சட்டமன்றப்பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 28/1975.)

[Thiru A. R. Damodaran]

[1975 அக்டோபர் 25]

தனியாரிடத்திலே தடைகளைப் போட்டுவிட்டு, அரசுத் துறையிலே கூட்டுறவு வங்கிகளிலே இருக்கும் நடைமுறையை எளிமைப்படுத்தாது போனால், அன்றாடம் வாழ்க்கையிலே பல பேருக்குச் சிக்கல்கள் ஏற்படும், அது பெரிய தீராத வேதனையாகப் போய்விடும் என்பதை நான் இங்கு கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். வாங்குகிறவர்களுக்கும் சில சலுகைகள் தேவைப்படுகின்றன. கடன் கொடுத்தவர்களையும் அதாவது நான் குறிப்பிட்ட மத்தியதர நகரத்தார்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களைப் போல் உள்ளவர்களை, அரசு பரிவோடு கவனித்து நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று துணைத் தலைவர் அவர்களின் மூலமாக அரசுக்கு நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, the Tamil Nadu Indebted Persons (Temporary Relief) Act, 1975, is in replacement of two Ordinances that were issued before the Houses of the Legislature were convened, and I would first like to state that there is always a danger in introducing a Bill such as this following an Ordinance because some of the definitions are likely to be rather not precise. One such definition which I would like to point out to the hon. Members of this House, before I pass on to the more substantive points relating to this Bill, is the definition that a person shall not be deemed to be an indebted person, if he has in both the financial years ending on the 31st March 1974 and the 31st March 1975, been assessed to income-tax under the Income-tax Act, 1961. Sir, under the Income-tax Act, 1961, there are assesseees who have income-tax years ending with December 31 and also September 30 and it is not strictly necessary that an assessee should complete his accounting period on the 31st March of 1974 or on the 31st March 1975. This is likely to result in all sorts of legal complications because many persons are likely to go to Court on this issue, and I would like the Government to consider whether in defining the income-tax assessment years, they should not put it in a little more explanatory form so that all the assessment years, whether they end with 30th September or 31st December, are taken into account in considering the class of persons who should not benefit from the Act, and who should be excluded from receiving the benefits of this Act.

Sir, the other point is that in this Act, we have sought to exclude income-tax assesseees, sales tax assesseees and property tax assesseees, the annual rental value of whose property is not less than Rs. 2,400. The above persons are to be excluded from the benefits of the Act. Sir, the idea of the Act is very good. It seeks to give relief to a class of persons who are earning perhaps Rs. 700 or Rs. 800 per month and it was felt suddenly by some Governments and gradually by other Governments that this class of persons should receive some relief in

1975 அக்டோபர் 25] [Thiru A. R. Damodaran]

the year 1975 and, therefore, Sir, many State Governments are now passing legislation of this kind. I have no comments to make on the objectives of such legislation and we will accept it in good faith. But may I point out that when the Government seek to exclude the sales tax assesseees and income-tax assesseees, why should the Government not have been more precise in defining the income of the persons who should derive the benefits of this Act? My whole point is that we should have clearly stated that those persons whose monthly income either by way of salary or otherwise is Rs. 500—or if the Government feel that it should be Rs. 600 per month, I have no objection if they alter it to Rs. 600—are not entitled to the benefits of this Act. They should have come out with a clear definition that the persons who are drawing a salary of Rs. 600 or who are having a gross income of Rs. 600 per month are not entitled to the benefits of this Act because they certainly do not belong to the so-called weakened section of the community. We must realise that there are a number of people, salaried employees in the pay range of Rs. 300, 400 and 500 who have borrowed money and I see no reason at all why this facility should have been extended to this class of persons also because these persons may not be income-tax assesseees. One can earn up to Rs. 12,000 to Rs. 14,000 per annum without paying income-tax, by taking advantage of various investment opportunities that have been allowed. For example, interest on bank deposits to the extent of Rs. 3,000 is excluded from the income for the purpose of income-tax. Investment in the Unit Trust of India fetching income up to Rs. 2,000 is excluded from the purview of income-tax. Then you have the basic exemption that has been raised to Rs. 8,000 Insurance premia paid are excluded from the income for the purpose of income-tax. It may go up to Rs. 13,000 and income-tax will not be levied. Therefore, Sir, I feel that the Government would do well be levied. Therefore, Sir, I feel that the Government would do well to consider whether a more precise definition about the type of persons who should not be benefited by this Act could not have been embodied in this Bill. The reason why I state is that such things occur when we pass the Bill in haste without referring the Bill to any sort of Select Committee. Since it is too late for us to seek to amend this Bill, I would commend to the Hon. Minister kindly to consider this matter and to see if another Ordinance could not be promulgated. It is possible to do so after the Legislature session is prorogued since it is impossible to take this Bill back to the Lower House. It will be possible to issue another Ordinance wherein the

[Thiru A. R. Damodaran]

[1975 அக்டோபர் 25]

பிற்பகல் 5-00

definition of the persons who should be benefited by this Act could be clearly stated. As my hon. Friends Thiru S. Narayanaswamy and Thiru Swaminathan have pointed out, the objective of the Bill, though good, touches merely the outer fringe of a gigantic problem. It may be all right for us to say that we have freed so many lakhs of people from debt. But in actual fact, if you want my honest opinion, the number of persons who are likely to be benefited from this will represent a very microscopic fraction of the people who go to private money-lenders for borrowing. My hon. Friend Thiru G. Swaminathan said that it is customary, it is the practice in our country for gold ornaments to be surrendered by the people in the villages and these gold ornaments keep on going to the pawn shop and coming back to the owner. It is not as if they pledge the ornament once in a way and then redeem it. Every year during every agricultural season, that particular ornament goes to the pawn shop and the person takes the loan and uses it for whatever purpose he wants it. Again after five to six months when he needs it, he goes back to the pawn shop and redeems the jewel. Will the Government be able to tell us whether they have created any agency to supplant these usurious money-lenders? I accept the desirability of the old adage "Neither a borrower nor a lender should you be". But nowadays the people cannot help themselves to such money-lenders, because, in my opinion, there is no Co-operative Bank, there is no non-scheduled Bank, there is no Scheduled Bank, there is no financial society which is prepared to give a consumption loan to any person who requires it. Even in the Banks, people are prepared to advance money for conducting business or for growing a crop as in the co-operative institutions. Mostly they are called production loans. If you are prepared to borrow Rs. 1,000 for a high-yielding variety crop, they will be able to finance you. If you say, "I wish to perform the marriage of my daughter and I require a sum of Rs. 300—not a sum of Rs. 3,000 or Rs. 30,000" and if a small middle class family requires a sum of Rs. 500 or Rs. 600 for the marriage, the only person available to them is the private money-lender which is an unfortunate fact but that is the fact. I do not know how the Government is going to solve this problem which will continue even after the passing of this Bill. My hon. Friend Thiru Swaminathan said that the entire credit structure was being dried up. My fear is that the rate of interest which is now somewhere between 32 and 34 per cent may jump up to 50 per cent, considering the risk involved in money-lending and this is where we are going to hurt the people

1975 அக்டோபர் 25] [Thiru A. R. Damodaran]

even more by passing such Bills. Instead of bringing them relief, we are likely to increase the already extortionate rate of interest that is being charged by private money-lenders. The registered pawn-brokers may be in difficulties, I agree; but the greater difficulty is that we have been passing Bills of this nature, either giving moratorium on the repayment of debt or trying to cancel the interest charges, done with the best of intentions, but done at the same time without realising that we have not created an alternative agency to supplant the private money-lenders. In the State of Pondicherry and in almost all the former French settlements, there is a very good system, the "Public Notaire system" as they call it, whereby all promissory notes of money-lenders are registered in a Government office. They have a system whereby no person can give a loan of Rs. 250 or Rs. 500 without registering it; if it is Rs. 100 or Rs. 50, it is omitted. There is a system by which every person who lends money has to register it in the presence of Notaire Public, as they call it. I would like the Government of Tamil Nadu to investigate whether, without introducing too much of bureaucratic control and bureaucratic corruption about which my hon. Friend Thiru Swaminathan has already mentioned, without bringing in all the creeping dangers of a bureaucracy exercising too much power, we cannot safeguard the interests of the borrowing public by introducing some such system whereby a degree of supervision, real supervision, could be exercised by the State in the case of those who happen to resort to money-lenders.

Sir, I would like also to add one point. I do not know if hon. Members will agree and I do not know if even the Government will agree to it. I believe that the time has come when while introducing such social welfare measures, one of the primary objectives of Government should also be kept in view. I would like to make a recommendation to the Hon. Minister that the benefit of such Acts should not be passed to families who have more than three children. I want all persons who have more than three children to be excluded from the purview of all such social welfare measures. It is not that I want them to withdraw the benefits. But, in so far as free education is concerned, I would like free education to be limited to three children and the fourth child should pay for it. In the case of medical facilities, free medical facilities may be given for three children and it should not be passed on to the fourth child. People having a fourth child should be able to pay according to their capacity. If family planning and control of population is one of the real objectives of Government, this has to be resorted to. I can

[திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்] [1975 அக்டோபர் 25]

say that the population growth is going to be a very real danger considering the explosion that is taking place. We have advanced by 150 millions in ten years and I do not want to explain to hon. this House the dangerous rate at which India's population is multiplying. No amount of legislation is going to solve the problem. I would not advocate compulsory population control because that will hit various religious susceptibilities amongst the Christian community, amongst the Muslim community and the Catholics. They may not like this idea. Therefore, I do not want the implementation of population control to be so rigorous. But, at least while introducing such social welfare measures, the Government may consider the desirability of excluding these persons so that every time a measure is passed like this, the people should realise that "if I have a fourth child I will not get all these benefits that my neighbour is getting and he is having only three children". This is for the kind acceptance of the Government.

(பிற்பகல் 5-10)

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடன் சம்பந்தமாக அரசு கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்தச் சட்டம் நல்லது செய்ய வேண்டும் என்ற முறையில் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்றது. அது இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறதென்றால், குளிக்கப்போய் சேற்றை அள்ளிப் பூசிக்கொண்ட மாதிரி இருக்கிறது. நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூட பெரிய ஸ்கேலில் அதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கடன் கொடுப்பவர்கள் எல்லாம், நாட்டுக்கோட்டையார்களெல்லாம் அந்தத் தொழில் பண்ணினார்கள் என்றும், நன்மை பண்ணினார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். எல்லோரும் தங்களுக்கு நன்மை கிடைக்க வேண்டும், அதனால் அடுத்தவர்களும் நன்மை அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் தான் செய்கிறார்கள். நகையை ஈடு வைத்து பணம் கடன் வாங்குகிறோம். இப்போது வாங்கிய பணத்துக்கு வட்டி கொடுக்க வேண்டாம்.

முன்பெல்லாம் பத்து பவுன் நகையை வைத்து பணம் எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அந்த நகையைக் கொடுத்து, அதைப் பெற்றுக் கொண்டேன் என்று ஒரு சீட்டு வாங்கிவிட்டுத்தான், பணம் பெற்றுக் கொண்டார்கள். அடகுக் கடைக்காரர்களும் வாங்கிய நகைக்கு சீட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டதான் பணத்தைக் கொடுத்தார்கள். மேலும், இன்னரிபமிருந்து இவ்வளவு பணம் வாங்கியிருக்கிறேன், அதற்கு இவ்வளவு வட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அப்போதெல்லாம், வாங்கும் பணத்துக்கு 'முதலிலேயே வட்டி' என்று சொன்னதே கிடையாது. 100-ரூபாய் கடன் வாங்கினால், 100-ரூபாய்தான் வாங்கியிருப்பதாக எழுதிக் கொடுத்தார்கள். அந்த மாதிரித் தொழில் நடத்தினார்கள்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. எல். பலராமன் தலைமை)

ஆனால் இப்போது, முன்பு கொடுத்து வந்த அந்தச் சீட்டுக் கூட கொடுக்காமல், நகையைப் பெற்றுக் கொண்டு பணத்தைக் கொடுக்கின்றார்கள். ரூபாய் கொடுப்பதற்கு ஒரு சிறிது 'ரேட்' போட்டு, இவ்வளவு ரூபாய்தான் அவர்களிடமிருந்து வாங்க வேண்டுமென்றும், அதற்கு இவ்வளவு வட்டிதான் என்றும் நிர்ணயிக்கும் ஒரு நிலையை அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருந்தால், ரொம்பவும் வசதியாக இருக்கும். பட்டாணியர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் பணம் கொடுக்கின்றார்கள். அவ்வாறு பணம் கொடுத்துவிட்டு, அதற்குரிய வட்டியையும் முன் கூட்டியே எடுத்துவிட்டு, பின்பு சம்பள நாளில் காத்து நின்று பிடித்த பிடியிலேயே அந்தப் பணத்தை வசூல் பண்ணுகின்றார்கள். ஆக, தற்போது நகையைப் பெற்றுக்கொண்டதற்கு ஒரு சீட்டுக் கூட கொடுக்காமல் தான் பணம் கொடுக்கின்றார்கள். இப்படி வாங்கிவைக்கும் நகை இவர் செத்தாலும் போச்சு, இல்லை அந்த நகையைக் கொண்டுவந்து வைத்தவர் செத்தாலும் போச்சு, இந்த நிலைமையில் தான் தொழில் நடந்து கொண்டு வருகிறது.

எங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் ஒருவன் மனு கொடுத்தான். என்னவென்றால், "40-ரூபாய் நான் ஒருவரிடமிருந்து கடன் வாங்கினேன். தற்போது ஒன்பது மாதம் ஆயிற்று. அதற்கு 400-ரூபாய் வட்டி" என்று. அதை கந்து வட்டி என்று சொல்வார்கள். அது என்ன வட்டி என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இந்த மாதிரியெல்லாம் தொழில் நடந்து வருகின்றது. ஆகவே, அந்தத் தொழிலை நிறுத்துவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அரசு தற்போது நல்ல சௌகரியம் பண்ணியிருக்கிறது. இது வரவேற்கக் கூடிய ஒரு காரியம் தான். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு, சீட்டு கொடுக்காமல் நகையைப் பெற்றுக் கொண்டு பணம் கொடுப்பதால், பின்னால் கூட அந்த நகையைக் கேட்க இயலாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. எத்தனையோ ஏழை எளிய மக்கள் இந்தமாதிரி நகையைக் கொடுத்துவிட்டு பின்பு அடகுக் கடைக்காரனுக்கு அடிமையாக இருக்கக் கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் என்ன நடந்ததோ, அதில் எப்படி நிலங்கள் வைத்திருந்தவர்கள் அடிமையானார்களோ அந்தமாதிரித்தான் நகையைக் கொண்டுபோய் ஈடு வைத்தவனும் அடிமையாகத்தான் இருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு சீட்டு-நாட்டு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஒரு பத்து பவுன் நகையைக் கொண்டு போய் வைத்திருக்கிறேன் என்றால், அது எப்படி திருப்பிக் கிடைக்கும்? அதற்கு வழிவகை செய்யாமல் இப்படியெல்லாம் நன்மை செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்வதில் எந்தவிதப் பயனும் இல்லை. ஆகவே, அதற்கு ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும். அது இல்லாமல் சும்மா, 'நாங்கள் செய்துவிட்டோம், நாங்கள் நல்லது செய்து விட்டோம்' என்று மட்டும் சொன்னால் எப்படி? நல்லதைத்தான் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அது இன்னொரு முறையில் தான் வருகிறது. தற்போது சீட்டு இல்லாமல்தான் பணம் வாங்கவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. படித்தவர்களும் அப்படித்தான் வாங்குகின்றார்கள். விவரம் தெரிந்தவர்களும் அப்படித்தான் வாங்குகின்றார்கள், விவரம் தெரியாத

[திரு. கே. ராஜாராம்] [1975 அக்டோபர் 25]

வர்களும் அப்படித்தான் வாங்குகின்றார்கள். ஆக, இந்த மாதிரி ஏழைகள் பணம் பெற்றுக்கொள்ள ஒரு மாற்று ஏற்பாட்டைச் செய்து கொண்டு, 'நீ அங்கே போய் பணம் வாங்க வேண்டாம், இங்கே போய் பணம் வாங்கு' என்றும் சொல்லியிருக்கலாம். அதுவும் இல்லை. மாற்று ஏற்பாட்டைச் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்கின்றார்களே தவிர, அதுவும் தற்போது இல்லை.

இப்போது என்னுடைய பெண்ணை கல்யாணம் செய்து கொடுக்க வேண்டும், கஷ்டத்தில் இருக்கிறேன் என்று சொன்னால், இதற்கெல்லாம் ஒரு வசதி கிடையாது. அதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு நன்மை இல்லை. ஏன் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொல்லவில்லை. சட்டம் நல்லது தான். ஏதாவது திருட்டுத்தனம் பண்ணி ஒரு 100 பவுன் நகையைக் கொண்டுபோய் வைத்தால், எப்படி அதைத் திரும்பி வாங்குவது? சீட்டும் இல்லை, ஒன்றும் இல்லை. எப்படித் திரும்பி வாங்குவது? இந்த மாதிரி நிறைய நக்கிறது. 40 ரூபாய் கடன் கொடுத்ததற்கு 400 ரூபாய் வட்டி வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இதற்கு ஒரு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், இந்தக் கடன் வாங்குவது தவிர்க்க முடியாதது. நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியாரைப்போல் தற்போது தஞ்சாவூரிலே நிறையப் பேர் இந்தத் தொழில் செய்கின்றார்கள். கிராமங்களிலே உள்ளவர்கள் நிறைப்பணம் திட்டிக்கொண்டு போய் இந்தத் தொழில் செய்கின்றார்கள். அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு வேண்டும். அந்தப் பாதுகாப்பு இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் இல்லாததால், அவர்கள் சீட்டுக் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, அதற்கு ஏதாவது ஓர் வழிவகை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். என்னை சாதாரணமாக நினைக்க வேண்டாம். கிராமங்களில் மக்கள் ரொம்பக் கஷ்டப் படுகின்றார்கள். சீட்டு இல்லாமல் கொடுக்கும் நிலை இருப்பதால், அவர்களுக்கு அடிமைப்பட்டு அவர்கள் சொல்கிற வேலைகள் எல்லாம் செய்ய வேண்டும், இல்லாவிட்டால் பொருள் கிடைக்காது. நிலைமைகள் எல்லாம் இவ்வாறு இருக்கின்றன. ஆகவே, இவ்வகளுக்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கடன் பட்டவர்கள், கஷ்டப்பட்டவர்கள் ஆகியோருக்கு தற்போது உள்ள இந்தப் பஞ்ச காலத்தில் நிவாரணம் அளிக்க அரசாங்கம் முன்வந்து அதற்கான அவசரச் சட்டங்களைப் பிறப்பித்து இப்போது அதை நிரந்தரச் சட்டமாக ஆக்குவதற்கான ஏற்பாடு செய்யும் அடிப்படை நோக்கத்தை யாரும் இதுவரை சந்தேகிக்கவும் இல்லை, எதிர்க்கவும் இல்லை. இதிலுள்ள குறைகளைத்தான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கின்றேன். அதேபோல் நானும் இதிலுள்ள சில குறைகளை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். பொதுவாக விவசாயிகளுக்கு நிவாரணத்திற்காக நாம் ஏற்கெனவே தனிச் சட்டம் செய்துவிட்டதனால் இந்தச் சட்டத்தில் விவசாயிகளை விட்டுவிடலாம். சம்பளத்தில் இருப்பவர்கள், அரசாங்கத்திலே வேறு துறையிலே

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. கே. ராஜாராம்]

இருப்பவர்கள், சிறு தொழில் செய்பவர்கள், சிறு வியாபாரம் செய்பவர்கள் இவர்களைப் போன்ற விவசாயிகள் அல்லாத நடுத்தர பகுதிக்கு உவ்வப் போது ஏற்படக்கூடிய கடன்களை நியமித்திருக்க முடியாது. கடன் வாய்க்குவதைத் தடுக்க முடியாத நிலையும் உருக்கிறது. திடீரென்று அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய ஒரு அவசரத் தேவையைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காகக் கடன் வங்குகின்றார்கள். முதலில் சட்டத் தக்கொண்டுவந்தது, இன்னும் ஆறு மாத காலத்திற்கு வட்டி போடக் கூடாது, வட்டி வசூலிக்கக் கூடாது என்று திடீரென்று நாம் நிறுத்தலால் என்னுடைய பெரிந்தவரையால், கடன் கொடுப்பவர்கள் இதில் நஷ்டம் அடைவார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அவர்கள் எப்படியும் வாங்கிவிடுவார்கள். ஆனால் கடன் வாங்குவார்கள், எவ்வெவ்விய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் அவசரத்துக்குக் கடன் வாங்குவது நன்றுவிடும். ஆகவே, உட்போது கடன் வாங்கப் போனால், 10% ரூபாய் கடன் வேண்டும் என்று சொன்னால், 200 ரூபாய்க்கு 'நோட்' எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும். அதுமாதிரி 10% ரூபாய் வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால், 300 ரூபாய்க்கு எழுதிக் கொடுத்தால் தான் கிடைக்கும். இந்த மாதிரி கிராமங்களில் நடைபெற்று வருகின்றது. எங்களுக்குச் தெரிந்த அளவுக்கு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கும் என்று எண்ணுவது தவறு. எங்களைப் போன்றவர்கள் தான் அவர்களும். அவர்களுக்கும் தெரியும். ஆகவே, இம்மாதிரிச் செல்களுக்கு நிரந்தரமாகத் தடைபடுத்தி தற்போது வசூலித்த எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கை நல்லதுதான். ஆனால், அந்த வட்டிக்கடைக்காரர்கள் நம்பியிராமல், மக்கள் மாற்று முறையில் பணம் பெறத்தக்க வசதிகளை நாம் செய்ய வேண்டும். இந்த அரசு மட்டுமல்ல, மத்திய அரசும் தங்களுடைய அடிப்படை நோக்கம் இதுதான் என்று மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, வங்கிகளை அரசாங்கமையாக்கும் போது விளக்கியது. நடந்து ம.நில. அ.ச. மட்டுமல்ல, எல்லா மாநில அரசுகளுடைய கொள்கையும் இதுதான் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் உண்மையில் எந்த வங்கியில் பாய் பணம் தேட்டாலும் கிடைக்கப் பிழை இல்லை. ஆகவே, மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். சாதாரணமாக கூட்டுறவுத் துறையிலே இரண்டுபர் ஜாயிண்டாகப் போனால், உடனடியாகப் பணம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

(பிற்பகல் 15-20)

முன்பெல்லாம் நிலமே இல்லாதவர்களுக்கு கூட்டுறவுத் துறையில் கடன் கொடுப்பது இல்லை என்று இருந்தது. இப்போது குத்தகைக்கு நிலம் எடுத்திருந்தால், அவர்களுக்கு சொந்த நிலம் இல்லை என்றாலும் கூட்டுறவுத் துறையில் கடன் கொடுக்க விதிகளை திருத்தியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் கடன் கொடுக்க அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரி எழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். வேறு சொத்து எதுவும் இல்லாமல் இருப்பவர்கள், அரசாங்கச் சம்பளம் பெறுபவர்கள். அரசுத் துறையிலேயுடைய இருப்பவர்கள், கடைகளில் சம்பளத்திற்கு வேலை செய்து கொண்டிருப்பவர்கள், சிறு தொழில் வியாபாரம் செய்பவர்கள் எத்தனும் கடன்பெற வேண்டுமென்றால், இரண்டு அல்லது மூன்று பேர்கள் ஜாயிண்டாகப் பொறுப்பேற்று கடன் கேட்டால்

172 தமிழ்நாடு 1975ஆம் ஆண்டு கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 28/1975

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1975 அக்டோபர் 25]

அந்த விதி முறைகளைத் தளர்த்தி கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக தாராளமாகவும், மற்ற பாங்கிகளிலும் கடன் கொடுக்கும்படி செய்ய வேண்டும். அம்மாதிரிச் செய்வதுதான் பயன் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். இப்போது ரிக்கார்டு பூர்வமாகப் பயன் அளிப்பதாகத் தெரியுமேதவிர, உண்மையில் பயன் அளிப்பதாக இல்லை. நூறு ரூபாய் கடனுக்கு முன்னுறு ரூபாய்க்கு கடன் நோட்டு எழுதிக் கொடுத்து விட்டு, கடன் கொடுத்தவனுடைய பிடியில் சிக்கி, கடனைக் கொத்தவர் சொன்னதையெல்லாம் கேட்கவேண்டியுள்ளது.

எனக்கு முன் பேசிய திரு. ராமகிருஷ்ணத் தேவர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, கொடுத்த முதலைப் போன்று 10 மடங்கு வட்டி கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைக்குத்தான் கடன் வாங்கியவன் ஆளாகிறான். கடன் தாராளமாகச் கிடைப்பதற்கு அரசு வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது கொண்டுவந்திருக்கும் சட்ட முன்வடிவில் ஒரு முக்கிய குறைபாடு இருப்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 31 மார்ச் 1974-க்கு, 31 மார்ச் 1975-ல் வரமான வரி செலுத்துவதற்கு அசெஸ்மெண்ட் செய்யப்படாமல் இருப்பதால் அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கலாம். 31 மார்ச் 1975-க்கு அசெஸ்மெண்ட் எப்போது செய்யப் படுகிறது? 31 மார்ச் 1975 க்கான ரிட்டர்ன் கொடுப்பது செப்டம்பர் 1975 வரை நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 20 நாட்களுக்கு முன்னர் தான் அவர்கள் ரிட்டர்ன் கொடுத்திருக்க முடியும். 20 நாளைக்கு முன்னால் ரிட்டர்ன் கொடுத்த அசெஸிக்கு எப்போது வரி நிர்ணயிக்கப் போகிறார்கள்? இன்னும் ஒரு வருடம் கழித்து அல்லது குறைந்தது 7 அல்லது 8 மாதங்கள் கழித்துத் தான் வரி உண்டா இல்லையா என்று தெரியும். அப்படி வரி உண்டு என்றால், வரி நிர்ணயம் ஆக இன்னும் காலமாகும் இந்த நிலைமையில் வரி செலுத்துபவரும் கூட வரி செலுத்தாதவன் ஆகிறான். இதில் 1975 மார்ச் 31ல் என்பதிலுள்ள குறைபற்றிச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று சட்ட அமைச்சர் அவர்களையும், இந்த மசோதாவைத் தாக்கல் செய்து இருக்கும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்ட பூர்வமாக இன்கம்டாக்ஸ் செலுத்துபவர்கள் ஒரு ஏமாற்றுவதற்கு இடம் கொடுக்கும்படியாக ஆகிவிடும். இதில் நாமும் ஏமாந்து விடக் கூடாது என்ற அளவில் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிவாரணம் கொடுப்பதை நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. நிவாரணம் கொடுக்க முற்பட்டு அரசாங்கம் ஏமாந்து விடாத அளவிற்குப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்வ சாதாரணமாக, தாராளமாக மக்களுக்குக் கடன் கிடைக்கத் தக்க வசதியை அரசு செய்து கொடுக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவின் மீது மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும் நல்ல கருத்துரைகளை

தமிழ்நாடு 1975ஆம் ஆண்டு கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக 173
நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண். 28/1975

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

வழங்கியிருக்கிறார்கள். டொதுவாக இந்தச் சட்ட முன்வடிவை எல்லோரும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு வேறு விதமான விளைவுகளை ஏற்படுத்திவிடக்கூடாது என்பதற்கான ஆலோசனைகளுள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். சாதாரண நடுத்தர மக்களுக்கு கடன் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்னும், அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே ஏற்கெனவே விவசாயிகளுக்குக் கடன் நிவாரணச் சட்டம், சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்திலேயே கொண்டு வரப்பட்டு, அதைத் தொடர்ந்து விவசாயி அல்லாத சாதாரண ஏழை மக்களுக்குக் கடன் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு, ஒரு ஆறு மாத காலத்திற்கு வட்டிச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் பேசுகிறபோதுகூட, “இங்கே சலுகை அளித்திருக்கிறார்கள். சட்டம் செய்திருந்தாலும், கடன் கொடுத்தவர்கள் எப்படியாவது அவர்களுடைய பணத்தைத் திரும்பப் பெற்றுவிடுகிறார்கள். கொடுத்த பணத்திற்கு மட்டும் அவர்கள் புரோ நோட்டு எழுதி வாங்கி வைத்திருக்க மாட்டார்கள். பல மடங்குகள் தொகைக்கு எழுதி வாங்கி வைத்திருப்பார்கள். எவ்வளவு தொகை அவர்களுக்கு வரவேண்டுமோ, அந்தத்தொகையை எப்படியாவது அவர்கள் பெற்றுவிடுவார்கள்” என்ற கருத்தையும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில், அன்றாடம் கூலி பெறுபவர்கள், வாரச் சம்பளம், மாதச் சம்பளம் பெறுபவர்கள், சிறு தொழில்களைச் செய்பவர்கள், கடன் பெற்று தொழில் செய்ய வேண்டிய நிலையிலிருப்பவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படும் என்று அவர்கள் ஐயப்படுகிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்றைக்கு சாதாரண மக்களுக்கு தற்காலிகமாக கடன் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது. ரூரல் பாங்குகள் மத்திய அரசின் மூலமாகத் திறக்கப்படப் போவதாக அறிவிக்கப்பட்டு, எல்லா மாநிலங்களுக்கும் வர இருக்கின்றன என்று தினந்தோறும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். விளம்பரங்களும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. நம் அரசின் சார்பில் ரூரல் பாங்குகள், ஏற்கெனவே கோவாப்பரேடிவ் பாங்குகள் என்ற முறையிலே தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவில், இருக்கின்றன. பணம் தான் நமக்குத் தேவை. ரூரல் பாங்குகள் புதிதாக வந்தாலும் சரி, தேவைப்படுகின்ற பணத்தைக் கொடுத்தாலும் சரி என்று மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறோம்.

மத்திய அரசே ரூரல் பாங்குகளை ஆரம்பிக்கலாம். பணத்தை நம்மிடமே கொடுத்து விட்டாலும், கூடிய விரைவிலே அரசு இந்தக் கொள்கைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதனால் விவசாயி அல்லாத சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் கடன் வசதி பெறக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பும் ஏற்படும் என்று இந்த அரசு நம்புகிறது. இப்போது தற்காலிகமாக அதிக அளவு கடனும், வட்டிச் சலுகைகளும் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். இதை யெல்லாம் யோசித்துத்தான் மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியது போல ஏழை எளிய மக்கள்,

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1975 அக்டோபர் 23]

கடன் வாங்குகிறவர்கள் பாதிக்கப்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காக வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கூட்டுறவு வங்கிகள் கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கூட்டுறவு வங்கியில் சேர்ந்திருப்பவர்களுக்கு பயிற்சி செலவுக்காக, விவசாயம் செய்வதற்கு என்று மட்டும் இல்லாமல், கல்யாணம் மற்ற வேறு செலவுகளுக்கும் கடன் கொடுப்பதற்கு அரசு கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலம் வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இப்போது நமது கூட்டுறவு வங்கிகளிலும் ஒரு முறை வைத்திருக்கின்றார்கள். விவசாயச் செலவுகளுக்கு என்று அசலே சில சட்ட தட்டங்கள் வைத்திருக்கின்றார்கள். இப்போது சொல்லப்படுகின்ற செலவுகளுக்கு கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், உணம் நம் அரசுக்குக் கிடைத்தால் அதற்குத் தகுந்த மாதிரி திட்டங்களைச் சற்று விஸ்தரிக்கலாம். நமக்கு இப்போது பணம்தான் தேவை.

ஒரு சிறிய அளவிலே ஏழை எளிய மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய ஒரு நல்ல திட்டம் இது என்று வரவேற்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க மத்திய சர்க்காரிடத்திலே இந்த அரசு தொடர்பு கொண்டு கேட்கிறது. மத்திய சர்க்கார் செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கிறும் அந்த அளவுக்குச் செய்யுமானால், இதை நன்றி வேற்றுவதில் சங்கடமே இராது என்று கருதுகிறேன். தற்போது கொண்டு வந்திருக்கின்ற நிவாரணச்சட்ட முன்வடிவிற்கு ஒப்புதல் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : இன்கம்-டாக்ஸ் ரிட்டர்ன் அனுப்புவது செப்டம்பர் வரை நீட்டிக்கப்பட்டிருப்பதால், கலதாமதம் ஏற்படும். அதனால் ஏற்படுகின்ற குறைபாடுகள் குறித்து விளக்கமாக அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : 'It is paid' என்று தான் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி இலாகாவனரிடம் விளக்கங்கள் கேட்டேன். இந்த வருடத்திற்கு இல்லாவிட்டாலும் ஏற்கெனவே உள்ள முந்தைய ஆண்டுக்குக் கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும். முதலே சிக்கல் எதுவுமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

‘சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.’

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது சட்டமுன்வடிவு. பிரிவு வரியாக, ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது பிரிவு எண் 2 முதல் 13 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு கல்வி நிறுவனங்கள் (சொத்துக் 175 களின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு) திருத்த-செல்திறன் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1975)

1975 அக்டோபர் 25] (டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்)

பிரிவு 1, சட்டமிபற்றுட முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: துணைத் தலைவரவர்களே 'சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப் பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்' என்று முன்மொழிக் கேள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை: 'சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, கடன் பெற்றோர் (தற்காலிக நிவாரண) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 28/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்'.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது

(பிற்பகல் 5-30)

(2) தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, கல்வி நிறுவனங்கள் (சொத்துக்களின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு) திருத்த-செல்திறன் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1975)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, கல்வி நிறுவனங்கள் (சொத்துக்களின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு) திருத்த-செல்திறன் சட்ட முன்வடிவு" (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்." என்று முன் மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு, கல்வி நிறுவனங்கள் (சொத்துக்களின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு) சட்டம் ஒன்று 1949 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. எந்தப்பள்ளியாவது சரியாக நடக்காமல் இருந்தாலோ அல்லது ஒழுங்காக இல்லாமல் இருந்தாலோ அந்தப்பள்ளியில் இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களும் பெரும் அலாதிக்கு உள்ளாவதைத் தடுக்கும் பொருட்டு அந்தப் பள்ளியைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அரசு எடுத்துக்கொண்டு மறுபடியும் அந்த நிர்வாகத்திற்கு திருப்பித்தருவதுதான் 1949 ஆம் ஆண்டு கல்வி நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கம். அந்த அடிப்படையிலே பள்ளிகளை எடுக்கின்றபோது அந்தக் கல்வி ஆண்டு அல்லாமல் அடுத்த கல்வி ஆண்டுவரைதான் அரசவைத்துக்கொள்ள முடியும். உதாரணத்திற்கு 1965-66 ஆம் பள்ளி ஆண்டின் இடையிலே ஒரு

176 தமிழ்நாடு 1975ஆம் ஆண்டு கல்வி நிறுவனங்கள் (சொத்துக்களின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு) திருத்த-செஸ்திறன் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1975)

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்) [1975 அக்டோபர் 25]

பள்ளியை அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது என்றால், 1966-67 ஆம் கல்வி யாண்டு முடியத்தான் அரசு வைத்துக்கொள்ள முடியும். மேலும் விரும்பினால் ஓராண்டு வரையிலும் அதாவது 1967-68 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவுக்குத்தான் சட்டம் வகை செய்தது. இந்தத்திருத்த-செஸ்திறன் சட்டம் மேலும் 3 ஆண்டுகளுக்கு நீட்டிப்பதற்குத்தான் கொண்டு வரப்படுகிறது. இதைக் கொண்டு வருவதன் முக்கிய காரணமே 1949-ஆம் ஆண்டு கல்வி நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் கீழ் எழும்புரிலுள்ள ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. எழும்பூர் உயர்நிலைப் பள்ளியைப் பொறுத்தவரை அந்தப் பள்ளியிலுள்ள ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் பெரும் அவதிக்கு உள்ளாவதாக புகார்கள் பல பொது மக்களிடமிருந்தும் வந்தன. அதை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் அந்தப் பள்ளியையும் அதற்குண்டான சொத்துக்களையும் அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. அதனுடைய காலக்கெடு 31-5-1975-ஆம் தேதியுடன் முடிந்து விடுகிறது. மறுபடியும் அந்தப் பள்ளியின் நிர்வாகத்தை நிர்வாகிகளிடம் ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு அரசு சொன்னால் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை அரசே ஏற்று மேலும் மூன்று ஆண்டுகளுக்குச் செம்மையாக நடத்து வதற்கு வழிவகை செய்வதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர் பணி பாதுகாப்புச் சட்டத்திலே கூட ஒழுங்காக நடக்காத பள்ளிக்கூடங்களை 5 ஆண்டுகள் வரை அரசு எடுத்து நடத்தலாம் என்று போட்டிருக்கிறோம். 1949-ஆம் ஆண்டு சட்டத்திலே 31-5-1975-க்குப் பிறகும் நீட்டிப்பதற்குஇடமில்லை. அதற்காகவே அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. பாக்கியம் பிள்ளை என்ற நிர்வாகக் குழுவின் அதைத் திரும்ப ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் இல்லை. சட்டப்படி ஒரு கல்வி ஆண்டுக்கு நடைமுறைப்படுத்துவதை நீட்டிக்கலாம். ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் பெரும் அவதிக்கு உள்ளாவதுடன் பொது மக்களிடமிருந்தும் புகார்கள் வரக்கூடிய இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும்பொருட்டு மேலும் மூன்று ஆண்டுகள் நீடிக்க இந்தச் சட்டம் வழிவகை செய்கிறது. அதாவது மொத்தம் 5 ஆண்டுகள் நீட்டிக்க வழிவகை செய்யும். இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை இம்மாமன்றம் ஏற்க வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

‘சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு, கல்வி நிறுவனங்கள் (சொத்துக்களின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு) திருத்த-செஸ்திறன் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1975) ஆய்விற்ரு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.’

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்ரு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

176 தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு கல்வி நிறுவனங்கள் (சொத்துக்களின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு) திருத்த செல்திறன் சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 33/1975)

1975 அக்டோபர் 25] [திரு. மேலவை துணைத் தலைவர்]

பிரிவுகள் 2 முதல் 5 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே,

‘சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, கல்வி நிறுவனங்கள் (சொத்துக்களின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு) திருத்த-செல்திறன் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்’ என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சனை:

‘சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, கல்வி நிறுவனங்கள் (சொத்துக்களின் தற்காலிகக் கட்டுப்பாடு) திருத்த-செல்திறன் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்’.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(3) 1975 ஆம் ஆண்டு, இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/1975).

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

‘சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்’ என்று முன்மொழிகிறேன்.

பிற மாநிலங்களில் உள்ள முத்திரைத்தாள் தீர்வை வீதங்களை ஆய்வு செய்கையில் மகாராஷ்டிரம், கேரளம் முதலிய மாநிலங்களில், நகர்ப்புறங்களில் உள்ள இயங்காச் சொத்துக்களின் உரிமை மாற்றுப் பத்திரங்களுக்கும் மற்றச் சொத்துக்களின் உரிமை மாற்றுப் பத்திரங்களுக்கும் விதிக்கப்படும் முத்திரைத்தாள் தீர்வை வீதத்தில் வேறுபாடுகள் இருப்பது தெரிய வந்தது. நமது மாநிலத்தில் குறிப்பிட

@ 196-198 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

178 1975-ஆம் ஆண்டு, இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/1975).

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 அக்டோபர் 25]

நகர்ப்புறங்களான சென்னை, கோயம்புத்தூர், சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் உள்ள இயங்காச் சொத்துக்களின் உரிமை மாற்றுப் பத்திரங்களுக்கு விதிக்கப்படும் முத்திரைத்தாள் தீர்வை வீதத்திலும் மற்ற சொத்துக்களுக்கு விதிக்கப்படும் முத்திரைத்தாள் தீர்வை வீதத்திலும் மேற்சொன்ன மாநிலங்களில் உள்ள அதே வேறுபாடுகளை இங்கும் செயல்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன நோக்கத்தை எய்த 1899 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1899) I-வது விவர அட்டவணையைச் சேர்ந்த 23வது பிரிவைத் திருத்தவும் அதையொட்டித் தேவையான இடங்களில் சில திருத்தங்களைச் செய்யவும் ஓர் அவசரச் சட்டம் அதிகார முறையில் வெளியிடக் கருதப்பட்டுள்ளது. 1975, இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு திருத்தச்) சட்டத்தின்படி (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 11/1975) அதிகார முறையில் வெளியிடப்பட்டு இந்த அவசரச் சட்டம் 1-8-1975 ஆம் நாள் முதல் செயலுக்கு வந்தது. இந்தச்சட்ட முன்வடிவு மேலே கூறப்பட்ட அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாகக் கொண்டு வரப் படுகிறது. இதனை இம்மாமன்றம் ஏற்க வேண்டுமெனக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்:

“ சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1975-ஆம் ஆண்டு, இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இதைப் பொறுத்தவரை ஒரு கருத்து சொல்கிறேன். இப்பொழுது மாவட்டங்களிலே இந்த முத்திரைத்தாள் கிடைப்பதில்லை. இதனை விற்பதற்காக வெண்டர்களை தனியாக வைத்திருக்கிறோம். ஒரு இடத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள் இன்னொரு இடத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அதிகமான விலைக்கு விற்ப்புவிடுவார்கள். யாராவது தேவைப்படுபவர்கள் வாங்குவதற்காக இவர்களிடம் சென்று கேட்டால், இவர்கள் தங்களிடம் இல்லை, வெளியிலிருந்து வாங்கித் தருகிறோம் என்று சொல்லி, அதிகமான விலைக்கு விற்கிறார்கள். வாங்கவருபவர்களிடமிருந்து 25 சதவிகிதம் முதல் 50 சதவிகிதம் வரை அதிகமாக வாங்கிக்கொண்டு இரண்டு மூன்று நாள் அலைய வைத்து, அதற்குப் பிறகுதான் கொடுக்கும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் கடந்த 3 ஆண்டுகளாக இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடந்து வருவதாக எனக்குத் தெரிவித்தார்கள். அதை டிரெஷரியில் வாங்கலாமென்று சென்றால் அங்கும் கிடைப்பதில்லை. இவர்களையே நம்பி, கூடுதல் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அது போன்ற நிலைமைகள் நாட்டில் பரவலாக இருக்குமானால், மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இத்தருணத்தில் அதை ஆராய்ந்து அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1975 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் 179
திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 34/1975)

1975 அக்டோபர் 25]

(பிற்பகல் 5-40)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த கருத்து உண்மையான கருத்து. இன்றைக்கு அல்ல, பல ஆண்டுகாலமாகவே மக்களிடத்தில் இருக்கிற ஒரு குறை. பத்திரப் பதிவு மாதிரம் அல்ல, நீதிமன்றம் செல்லும்போது Court Fee Stamp வாங்க என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்திருக்கிறோம். இதுபோன்ற கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் யார் காரணம் என்று ஆராய்ந்துகொண்டேபோனால், அது டெல்லியிலேதான் போய் நிற்கிறது. ஆகவேதான் எங்களாலே ஒன்றும் செய்யமுடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். இந்தப் பத்திரத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, இதற்கு மாற்றுப் பரிகாரம் கொண்டுவரக்கூடாது என்று நான் எதிர்க்கட்சியில் இருந்த போதே கேட்டேன். அதன்பின் இந்தத் துறையினுடைய பொறுப்பை நான் ஏற்றபோது, மாற்றுப் பரிகாரமாக, இடைக்காலத்திலே பணத்தை சப்-ரிஜிஸ்ட்ராரே வாங்கிக்கொண்டு அவரே அதற்கு அத்தாட்சி கொடுத்து விட்டால் பதிந்துவிடலாம், அப்படி இருந்தால் இந்தத் தொல்லை போய்விடும் என்ற ஒரு முறையை இந்த அரசாங்கம் கொண்டுவந்தது. இருந்தாலும் முழுமையாக எல்லா சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் அலுவலகங்களிலேயும் கொண்டுவரமுடியுமா என்பது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இதிலே, ஒரு சப்-ரிஜிஸ்ட்ராரை நம்பி, எவ்வளவு பணத்தை அவராகவே வாங்கச் சொல்லலாம் என்ற ஒரு பயத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் வேறு நாடுகளிலே பார்த்தேன், இந்த முத்திரைத் தாளே தேவையில்லை. டிரான்ஸ்பர் ஃபாரம் என்று ஒரு ஃபாரம் இருக்கிறது. அதிலே கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டால், தன்னாலே ஃபரிமை மாறிவிடும். ஆனால் அங்கே உள்ள அந்த முறைக்குக் காரணம் சொத்துக்களுடைய ஆதாரங்கள் எல்லாம் மிகவும் தெளிவாக இருக்கின்றன. ஆனால் நம் நாட்டிலே உள்ள சட்டப்படி, ஒருவருடைய சொத்தை யார் வேண்டுமானாலும், யாருக்கு வேண்டுமானாலும் விற்கலாம். அப்படி விற்குல், அந்தப் பதிவாளர் அதைப் பதிவு செய்ய வேண்டும். இதுதான் நம்முடைய நாட்டுச் சட்டம். இந்தச் சட்டம் தான் தொல்லை கொடுக்கின்றது. இதை நம்முடைய மாநிலத்தில் மட்டும் துணிந்து மாற்றலாமா என்றால், அப்படி ஒரு முடிவு எடுப்பதற்கும் அச்சமாக இருக்கிறது. அந்த நாடுகளில் உள்ள முறைகளை எல்லாம் நம்முடைய போர்டு மெம்பர் (சீனியர் ஆபிசர்) பார்த்து வந்து, அதைப் பரிசீலித்து, ஒரு அறிக்கையை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க இருக்கிறார்கள்.

அங்கே ஒவ்வொருவருடைய சொத்துக்கும் ஆதாரமாக இருக்கிற டாக்குமெண்டை அந்த நாட்டிலே கிராண்ட் என்று சொல்லுகிறார்கள். நம் நாட்டிலே பட்டா என்று சொல்லுகிறோம். 'Patta is not a title' என்று நம்முடைய உயர்நீதிமன்றம் சொல்லிவிட்டது. அந்தப் பட்டா வெறும் காகிதமாக இருக்கிறது. அதிலேதான் குழப்பம். அதிலும் கர்ணத்தின் தயவை வைத்துத்தான் வாங்கவேண்டும். கர்ணம் தயவு ரொம்பக் கஷ்டம். அதற்குப் பின்னாலே அந்த விவசாயி, எந்தச் சொத்துக்கு வரி கொடுக்கிறார் என்பது அவருக்கே தெரியாது. அதை

180 1975 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தான் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/1975)

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 அக்டோபர் 25]

வாங்குகிறவருக்கும் தெரியாது. இவ்வளவு குழப்பமான நிலைதான் நம்முடைய நாட்டிலே இருந்து வருகிறது. இதை மாற்றியமைத்து, ஒவ்வொரு சொத்துக்கும் இரண்டு ரெக்கார்டுகள் இருக்க வேண்டும். ஒன்று விவசாயிக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும். மற்றொன்று அரசிடத்தில் இருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு ரெக்கார்டுகளிலும் பதிவு செய்தால்தான் சொத்து மாறும். இந்த முறைதான் வெளிநாடுகளிலே இருக்கிறது. அந்த முறையைக் கொண்டுவரலாம் என்ற முறையில் அரசாங்கம் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரியும் அவைகளையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து, ஒரு அறிக்கையை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க இருக்கின்றார்கள், அப்படிப்பட்ட ஒரு முறைவந்தால், தைரியமாக நாம் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் அலுவலகத்திலே அந்த முறையைக் கொண்டுவர முடியும். அதற்கிடையிலே, திரு. சுவாமிநாதன் சொன்னது போல், தீர்க்க முடியாத சிக்கல் எல்லாம் ஏற்படுகிறது. அடிக்கடி நாசிக்கிலே தகராறு வந்தால், நமக்கும் தகராறு ஏற்படுகிறது. அகில இந்தியா விலே ஸ்டாம்பு பஞ்சம் வந்தால், தமிழ்நாடு பாதிக்கப்படுகின்றது. ஆகவேதான் எப்போதைக்கெப்போது Shortage of stamp இருக்கிறதோ, அப்போதைக்கெப்போது இந்த சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் அலுவலகங்களிலே பணம் கொடுத்துப் பதியலாம் என்ற முறையைத்தான் நம்மாலே இடைக்காலமாகப் பின்பற்ற முடிகின்றது. இதைத் தவிர வேறு பரிகாரம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை, அப்படி வேறு ஆலோசனைகள் இருக்குமானால், அவற்றைப் பரிசீலிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

THIRU S. NARAYANASWAMY : May I suggest to the Hon. Minister one thing? In regard to share transfer where the amounts exceed a very large sum like Rs. 5,000, we have now the facility of paying the amount in the Treasury and getting the Collector to affix a rubber stamp on the Transfer Deed saying that stamp duty has been paid on that and that, therefore, it may be regarded as certificate of payment of stamp duty. Is it not possible to adopt the same method in regard to conveyances also? The Treasury Deputy Collector may be put in charge of this and after payment of the money, he may issue, not a Nasik Printing Press paper, but an ordinary paper in which he could affix a rubber stamp saying that so much of stamp duty has been paid in respect of that paper and such a paper could be used for the purpose of conveying the property. This work need not be entrusted to the Sub-Registrars but to the Collector or to somebody who is delegated with that power and who is in a higher level of fiscal responsibility and he will be able to handle this responsibility. He may be the Treasury Deputy Collector. The procedure of affixing rubber stamp in the case of share transfer may be followed in the case of transfer of other properties also.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, துணைப் பதிவாளர் அலுவலகங்கள் இருக்கின்ற இடங்களிலே பெரும்பாலும்

1975 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் 181 திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/1975)

1975 அக்டோபர் 25] [திரு செ. மாதவன்]

புரஷரி இருக்க முடியாது. டாகுமெண்டைத் தயார்செய்து கொண்டு போய் கொடுத்தவுடன் இந்த சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார்தான் அதற்கு எவ்வளவு ஸ்டாம்பு ஆகும் என்று நிர்ணயிக்கின்றார். அப்படி நிர்ணயித்ததற்குப் பின்னாலேதான், ஸ்டாம்பு பேப்பரை கணக்குப்போட்டு எவ்வளவு என்று வாங்குகிறார்கள். டாக்குமெண்டு ரைட்டர் கெட்டிக்காரராக இருந்தால், அவரே எவ்வளவு ஸ்டாம்பு வேண்டும் என்று சொல்லிவிடுவார். ஆகவே அதைத் தெரிந்துகொண்டு எழுத வேண்டும். அதன்பின் எங்கே புரஷரி இருக்கிறதோ அங்கு போய்க் கொடுக்கவேண்டும். இது பொதுமக்களுக்கு இடையூறு இருக்கும். ஆகவேதான், சப்-ரிஜிஸ்ட்ராரே வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வதுதான் சரியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவைமுன் உள்ள பிரச்சினை: “சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு, இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/1975), பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு, எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பரிந்துரை ஏதும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே! “சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/1975) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவைமுன் உள்ள பிரச்சினை: “சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 34/1975) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(4) 1975ஆம் ஆண்டு உடைமைகள் (நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தல்) (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1975)

182 1975 ஆம் ஆண்டு உடைமைகள் (நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தல் (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 35/1975)

[1975 அக்டோபர் 25]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: துணைத்தலைவர் அவர்களே, “சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு உடைமைகள் (நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தல்) (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

ஒரு நில உடைமையின் அனுபோக உரிமையை நில உரிமையாளர் திரும்பப் பெறுவது பற்றிய வழக்கில் அளிக்கப்படும் தீர்ப்பை நிறைவேற்றும் நடவடிக்கைகள் நில உடைமையின் அனுபோகத்தை உரிய வருக்கு ஒப்படைப்பதைப் பொறுத்தவரை நிறுத்தி வைக்க 1950-ஆம் ஆண்டு நில உடைமைகள் (நிறைவேற்ற ஆணையை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்டம் (திருவாங்கூர்-கொச்சி சட்டம் 8/1950) வகை செய்கிறது. இச் சட்டம் 25-3-1950 அன்று செயலுக்கு வந்தது. இச்சட்டத்தின் செல் திறனுடைய கால அளவு அவ்வப்போது நீட்டிக்கப்பட்டு வந்தது. இது 24-9-75 அன்று செல்திறனற்றுப் போகவிருந்தது. எனவே, இதன் செல்திறன் கால அளவை மேலும் இரண்டாண்டுகளுக்கு நீட்டிப்பதென்று அரசு முடிவு செய்தது. அப்போது சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் நடைபெறுத்தால், 1975-ஆம் ஆண்டு நில உடைமைகள் (நிறைவேற்று ஆணையை நிறுத்தி வைத்தல்) (தமிழ்நாடு திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 15/1975) அதிகார முறையில் வெளியிட வேண்டியது அவசியமாயிற்று. இந்த அவசரச் சட்டம் 17-9-1975ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு அரசிதழ் சிறப்பேட்டில் வெளியிடப்பட்டது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஏற்குமாறு இம் மேலவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவை துணைத் தலைவர்: முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்:

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு உடைமைகள் (நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தல்) (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்.”

மாண்புமிகு மேலவை துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு உடைமைகள் (நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தல்) (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

1975 ஆம் ஆண்டு உடைமைகள் (நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளை 183 நிறுத்தி வைத்தல் (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 35/1975).

1965 அக்டோபர் 25]

பிரிவுகள் 2-ம், 3-ம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டன. பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு உடைமைகள் (நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தல்): (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 35/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவை துணைத்தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1975-ஆம் ஆண்டு உடைமைகள் (நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தல்) (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(5) தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1975).

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, “சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாநிலங்களுக்கிடையே நடைபெறும் வர்த்தகத்திலும் வாணிகத்திலும் சிறப்பு முக்கியத்துவம் உள்ளனவாயின் அறிவிக்கப்பட்ட சரக்குகளைப் பொறுத்தவரை 1956-ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 15-ம் பிரிவில் விதிக்கப்பட்டிருந்த 3 சதவிகித வரம்பினை அச்சட்டத் திற்கு திருத்தம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்து 4 சதவீதமாக உயர்த்தி இருக்கிறது. இதன் மூலம் 1-7-1975ல் இருந்து மாநிலங்களுக் கிடையே நடைபெறும் அறிவிக்கப்பட்ட சரக்குகளின் மீதுள்ள விற்பனை வரியின் மேல் வரம்பை 4 சதவீதமாக மாநில அரசு உயர்த்த இயலும். 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் இரண்டாவது விவர அட்டவணையில் 4ம் இனத்திலுள்ள “இரும்பு எஃகு-ன் மீதுள்ள உள்ளூர் விற்பனை வரியை 1-7-1975 முதல் மூன்று சத வீதத்திலிருந்து நான்கு சதவீதமாக உயர்த்தலாமென்றும் அறிவிக்கப் பட்ட ஏனைய சரக்குகளைப் பொறுத்தவரை தற்போதைக்கு வரியை உயர்த்த வேண்டியதில்லை என்றும் இந்த அரசு முடிவு செய்தது. இந்த சட்ட முன்வடிவை ஏற்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

199-200 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு V ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1975 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 36/1975)

[1975 அக்டோபர் 25]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்ட முன்வடிவு பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பரிந்துரை எதும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: துணைத்தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 36/1975) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 36/1975) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. (பிற்பகல் 5-50)

(6) தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரி, விற்பனை வரி (மேல்வரி) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/1975).

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரி, விற்பனை வரி (மேல் வரி) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

1956 ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச்சட்டத்தில் திருத்தம் ஒன்றைச் செய்ததன் வாயிலாக, மாநிலங்களிடையே நிகழும் தொழில்

@ 200-201 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு VI ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரி, விற்பனைவரி 185 (மேல் வரி) திருத்த சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 37/1975).

1975 அக்டோபர் 25] (திரு. ஓ. பி. இராமன்)

வணிகம் அல்லது வாணிகத்தில் மிகவும் முக்கியமாக அறிவிக்கப்பட்ட பொருட்களுக்கு அச்சட்டத்தில் 15-வது பிரிவில் உள்ள வரம்பாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ள வரி விதிப்பை 3 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாக 1-7-1975 முதல் இந்திய அரசு உயர்த்தியிருக்கிறது. மாநிலங்களுக்கிடையே நிகழும் அறிவிக்கப்பட்ட பொருட்களின் விற்பனைகள் மீது உள்ளூர் விற்பனை வரியை 1-7-1975 முதல் 4 சதவீதமாக உயர்த்த இதனால் மாநில அரசுக்கு இயன்றது. தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம் இரண்டாவது விவர அட்டவணை நாலாவது இனத்தின் கீழ் வரும் “இரும்பு உருக்கு”-ன் மீது விதிக்கப்படும் உள்ளூர் விற்பனை வரியை 1-7-1975 முதல் 3 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாக உயர்த்தவும் மற்ற அறிவிக்கப்பட்ட பொருட்களுக்கு தற்சமயம் வரியை அதிகரிக்கத் தேவையில்லையெனவும் மாநில அரசு முடிவு செய்தது.

இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஏற்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, கூடுதல் விற்பனை வரி, விற்பனை வரி (மேல் வரி) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பரிந்துரை ஏதுமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு, கூடுதல் விற்பனை வரி, விற்பனை வரி (மேல் வரி) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/1975) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்”

என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரி, விற்பனை வரி (மேல் வரி) திருத்தச்

186 தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனைவரி, விற்பனைவரி (மேல் வரி) திருத்த சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 37/1975.

[1975 அக்டோபர் 25]

சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/1975) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை, மீண்டும் 1975-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள், 27-ம் நாள், திங்கட்கிழமை பிற்பகல் 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 5-52)

(6) அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

211. Notification issued with G.O. Ms. No. 184, Prohibition and Excise, dated 6th June 1975 in regard to amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).]

212. Notification issued with G.O. Ms. No. 742, Rural Development and Local Administration, dated 29th April 1975 in regard to deletion from the approved list of parks in the area of Vellore Municipality for the construction of waiting shed for the Bus stand, etc. [Laid on the table of the House under section 14 (3) of the Tamil Nadu Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Tamil Nadu Act 26 of 1959).]

213. Notification issued with G.O. Ms. No. 772, Rural Development and Local Administration, dated 3rd May 1975 in regard to deletion of a portion from the approved list of parks in Coonoor Municipality. [Laid on the table of the House under section 14 (3) of the Tamil Nadu Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Tamil Nadu Act 26 of 1959).]

214. Notification issued with G.O. Ms. No. 54, Home, dated 9th January 1975 in regard to exemption of the Mobile Crane bearing Registration No. MDN 7590 belonging to St. Josephs Industrial School, Ootacamund from payment of tax. [Laid on the table of the House under section 25 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 18 of 1974).]

1975 அக்டோபர் 25]

215. Notification issued with G.O. Ms. No. 695, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 7th December 1974 making the Gudalur Janmam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari Rules, 1974. [Laid on the table of the House under section 60 (5) of the Gudalur Janmam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1969 (Tamil Nadu Act 24 of 1969.)]

£ 216. Report of the Comptroller and Auditor-General of India for the year 1973-74—Government of Tamil Nadu—Revenue Receipts. [Laid on the table of the House under Article 151 (2) of the Constitution of India].

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 38. The Tamil Nadu Contingency Fund (Second Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 22 of 1975), as passed by the Assembly.

* 39. The Tamil Nadu Restriction of Habitual Offenders (Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 23 of 1975), as passed by the Assembly.

* 40. The Tamil Nadu Towns Nuisances (Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 24 of 1975), as passed by the Assembly.

* 41. The Tamil Nadu Homoeopathy System of Medicine and Practitioners of Homoeopathy (Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 25 of 1975), as passed by the Assembly.

* 42. The Tamil Nadu Relief Undertakings (Special Provisions) Amendment Bill, 1975 (L.A. Bill No. 26 of 1975), as passed by the Assembly.

* 43. The Motor Transport Workers (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 27 of 1975), as passed by the Assembly.

* Circulated to all M.L.Cs. on 23rd October 1975.

£ Laid on the table of the House on 24th October 1975.

இணைப்பு I

[155 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (1) க்கான அடிக் குறிப்பைக் காண்க].

L.A. Bill No. 28 of 1975.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide temporary relief to certain indebted persons in the State of Tamil Nadu.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty sixth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may

[1975 அக்டோபர் 25]

be called the Tamil Nadu Indebted Persons (Temporary Relief) Act, 1975.

(2) It extends to the whole of the State of Tamil Nadu.

(3) It shall be deemed to have come into force on the 22nd July 1975 and shall remain in force up to and inclusive of the 15th January 1976.

2. Definitions.—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(1) “debt” means any liability in cash or kind, whether secured or unsecured, due from an indebted person whether payable under a decree or order of a civil or revenue court or otherwise, but does not include—

(i) rent as defined in clause (6);

(ii) any debt to which the Tamil Nadu Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1975 (Tamil Nadu Act 10 of 1975), is applicable;

(2) “indebted person” means any person from whom any debt is due :

Provided that a person shall not be deemed to be an indebted person, if he—

(i) has in both the financial years ending on the 31st March 1974 and the 31st March 1975, been assessed to income-tax under the Income-tax Act, 1961 (Central Act 43 of 1961) or under the income-tax law in force in any foreign country; or

(ii) has in both the financial years ending on the 31st March 1974 and the 31st March 1975, been assessed to sales tax under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959) or under the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956); or

(iii) has in all the four half-years immediately preceding the 1st April 1975 been assessed to property or house tax in respect of buildings or lands other than agricultural lands, under the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920), the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Tamil Nadu Act IV of 1919), the Madurai City Municipal Corporation Act, 1971 (Tamil Nadu Act 15 of 1971), the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958), the Cantonments

1975 ஆக்டோபர் 25]

Act, 1924 (Central Act II of 1924) or any law governing municipal or local bodies in this State or in any other State or Union territory in India, provided that the aggregate annual rental value of such buildings and lands whether let out or in the occupation of the owner, is not less than two thousand and four hundred rupees.

Explanation.—The annual rental value of any building or land for the purposes of proviso (iii) shall—

(1) where the assessment is based on the annual rental value, be deemed to be such value;

(2) where the assessment is based on the capital value, be deemed to be five per cent of the capital value; and

(3) in any other case, be deemed to be the value ascertained in the prescribed manner:

Provided further that a person shall not be deemed to be an indebted person if he is an agriculturist as defined in the Tamil Nadu Agriculturists Relief Act, 1938 (Tamil Nadu Act IV of 1938) and entitled to the benefits of that Act;

(3) “interest” means any amount or other thing paid or payable in excess of the principal sum borrowed or pecuniary obligation incurred, or where anything has been borrowed in kind in excess of what has been so borrowed, by whatsoever name such amount or thing may be called and whether the same is paid or payable entirely in cash or entirely in kind or partly in cash and partly in kind and whether the same is expressly mentioned or not in the document or contract, if any;

(4) “pay” with its grammatical variations includes deliver;

(5) “person” means an individual and includes an undivided Hindu family, a marumakkattayam or aliyasantana tarward or tavazhi, but does not include a body corporate, a charitable or religious institution or an unincorporated company or association or any firm as defined in the Indian Partnership Act, 1932 (Central Act IX of 1932);

(6) “rent” means the rent payable by any tenant to the owner of any building in respect of such building or portion thereof occupied by such tenant.

Explanation.—For the purpose of this clause, the expression ‘building’ shall have the same meaning as in clause (2) of section 2 of the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960 (Tamil Nadu Act 18 of 1960);

[1975 அக்டோபர் 25]

(7) “Suit” or “application” does not include an appeal from a decree or order passed in a suit or application or an application for revision or review.

3. *Certain debts and liabilities not to be affected.*—Nothing in this Act shall affect debts and liabilities of any indebted person falling under the following heads:—

(a) any revenue, tax or cess payable to the State Government or any other sum due to them by way of loan or otherwise;

(b) any revenue, tax or cess payable to the Central Government or any other sum due to them, by way of loan or otherwise;

(c) any tax or cess payable to any local authority or any other sum due to it, by way of loan or otherwise;

(d) any liability in respect of any sum due to any co-operative society including a land development bank registered or deemed to be registered under the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1956 (Central Act I of 1956);

Provided that where the liability mentioned in this clause arises by reason of an assignment to any such co-operative society either such assignment has taken place before the 15th March 1975 or is an assignment to any such co-operative society of a loan granted by another such co-operative society;

(e) any liability arising out of breach of trust;

(f) any liability in respect of maintenance whether under a decree of court or otherwise;

(g) any liability in respect of wages or remuneration due as salary or otherwise for services rendered;

(h) any liability in respect of any sum due to—

(A) any Public Company as defined in the Companies Act, 1956 (Central Act X of 1956);

(B) any banking company to which the Banking Regulation Act, 1949 (Central Act 1 of 1949) applies;

(C) the State Bank of India constituted under the State Bank of India Act, 1955 (Central Act XXIII of 1955);

[1975 அக்டோபர் 25]

(D) any subsidiary bank as defined in clause (k) of section 2 of the State Bank of India (Subsidiary Banks) Act, 1959 (Central Act 38 of 1959) ;

(E) any corresponding new bank as defined in clause (d) of section 2 of the Banking Companies (Acquisition and Transfer of Undertakings) Act, 1970 (Central Act 5 of 1970);

(F) any company or corporation owned or controlled by the Central Government or any State Government;

(G) the Committee for the Administration of the Amalgamated Tamil Nadu Shares of the Post War Services Reconstruction Fund and Special Fund for Reconstruction and Rehabilitation of Ex-servicemen;

(H) any other financial institution notified by the State Government in the *Tamil Nadu Government Gazette*.

4. *Bar of suits and applications*.—No suit for the recovery of a debt shall be instituted and no application for the execution of a decree for payment of money passed in a suit for the recovery of a debt shall be made, against any indebted person in any civil or revenue court on and from the commencement of this Act and before the 16th January 1976.

Explanation I.—"Suit" does not include a claim to a set-off made in a suit instituted by an indebted person.

Explanation II.—A suit shall be deemed to be a suit for the recovery of a debt notwithstanding that other reliefs are prayed for in such suit, and a decree shall be deemed to be a decree for payment of money passed in such suit notwithstanding that other reliefs are granted by such decree:

Provided that a suit for possession of land shall not be deemed to be a suit for recovery of a debt by reason merely of mesne profits being also prayed for in such suit.

5. *Stay of proceedings*.—(1) All further proceedings in suits and applications of the nature mentioned in section 4 in which relief is claimed against an indebted person, not being proceedings for the amendment of pleadings or for the addition, substitution, or the striking off of parties, but otherwise inclusive of proceedings consequent on orders or decrees made in appeals, revision petitions, or applications for review, shall, subject to the next succeeding sub-section, stand stayed until the 16th January 1976:

Provided that in regard to property under attachment the court may pass such orders as it deems necessary for the custody or

1975 அக்டோபர் 25]

preservation of the property or for the sale of such property if it is subject to speedy or natural decay, or if in respect of it, the expenses of custody or preservation are considered excessive.

(2) On application made by the defendant or the respondent or by all the defendants or all the respondents, as the case may be, the stay effected by sub-section (1) in a suit or application shall be dissolved and the suit or application shall be proceeded with from the stage which had been reached when further proceedings in the suit or the application were stayed.

6. *Exclusion of time for limitation.*—In computing the period of limitation or limit of time prescribed for a suit for the recovery of a debt or an application for the execution of a decree passed in such suit, the time during which the institution of the suit or the making of the application was barred by section 4, or during which the plaintiff or his predecessor-in-title, believing in good faith that section 4 applied to such suit or such application, refrained from instituting the suit or making the application, shall be excluded.

Explanation.—‘Good faith’ shall have the meaning assigned to it in section 3 (22) of the General Clauses Act, 1897 (Central Act X of 1897).

7. *Effect of transfer to immovable property by an indebted person.*—Every transfer of immovable property by an indebted person entitled to the benefit of section 4 or section 5, made after the date of the commencement of this Act and before the 16th January 1976, shall, in any suit or other proceeding, with respect to such transfer, be presumed until the contrary is proved to have been made with intent to defeat or delay the creditors of the transferor.

8. *Interest not to accrue in respect of certain debts.*—No interest shall accrue during the period of operation of this Act in respect of a debt due from an indebted person on the 22nd July 1975 but interest shall accrue in respect of any debt obtained by an indebted person after the said date.

9. *Act to override other laws, contracts, etc.*—The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) or in any other law for the time being in force, or any custom, usage or contract, or decree or order of a court or other authority.

10. *Power to make rules.*—(1) The State Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

[1975 October 25]

(2) All rules made under this Act shall be published in the *Tamil Nadu Government Gazette*, and unless they are expressed to come into force on a particular day shall come into force on the day on which they are so published.

(3) Every rule made under this Act shall, as soon as possible, after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.

11. *Amendment of Tamil Nadu Act XXIII of 1943.*—In the Tamil Nadu Pawnbrokers Act, 1943 (Tamil Nadu Act XXIII of 1943), after section 12, the following section shall be inserted, namely:—

“12-A. *Interest not to accrue in respect of certain loans and pledges not to be disposed of during the period of operations of the Tamil Nadu Indebted Persons (Temporary Relief) Act, 1975.*—
(1) Notwithstanding anything contained in this Act or in any other law, custom, contract or any decree or order of any court or other authority,—

(i) no interest shall accrue in respect of a loan due to a pawnbroker on the 22nd July 1975, and

(ii) no pledge pawned shall be sold in any manner whatsoever by the pawnbroker, during the period of operation of the Tamil Nadu Indebted Persons (Temporary Relief) Act, 1975.

(2) Interest shall accrue in respect of a loan obtained from any pawnbroker after the 22nd July 1975.”.

12. *Amendment of Tamil Nadu Act 10 of 1975.*—In the Tamil Nadu Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1975 (Tamil Nadu Act 10 of 1975),—

(1) in the Exception to clause (c) of section 2, in item (viii), for sub-item (E), the following sub-item shall be substituted, namely:—

“(E) the Agricultural Refinance Corporation, established under the Agricultural Refinance Corporation Act, 1963 (Central Act 16 of 1963);”;

[1975 அக்டோபர் 25]

(2) after section 6, the following section shall be inserted, namely:—

“6-A. Interest not to accrue in respect of certain debts.—No interest shall accrue during the period of operation of the Tamil Nadu Indebted Persons (Temporary Relief) Act, 1975, in respect of a debt due from an agriculturist on the 22nd July 1975, but interest shall accrue in respect of any debt obtained by an agriculturist after the said date.

Explanation.—For the purpose of this Act, “interest” means any amount or other thing paid or payable in excess of the principal sum borrowed or pecuniary obligation incurred, or where anything has been borrowed in kind in excess of what has been so borrowed, by whatsoever name such amount or thing may be called and whether the same is paid or payable entirely in cash or entirely in kind or partly in cash and partly in kind and whether the same is expressly mentioned or not in the document or contract, if any.”.

13. Repeal.—The Tamil Nadu Indebted Persons (Temporary Relief) Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance 8 of 1975), and the Tamil Nadu Indebted Persons (Temporary Relief) Amendment Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance 9 of 1975), are hereby repealed.

இணைப்பு II

(175 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (2)-க்காக அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

L.A. BILL No. 33 OF 1975.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Tamil Nadu Educational Institutions (Temporary Control of Property) Act, 1949.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows:—

1. Short title and commencement.—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Educational Institutions (Temporary Control of Property) Amendment and Validation Act, 1975.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 8th September, 1975.

2. Amendment of section 3, Tamil Nadu Act XLVIII of 1949.—After sub-section (6) and the proviso thereto of section 3 of the Tamil Nadu Educational Institutions (Temporary Control of Property) Act, 1949 (Tamil Nadu Act XLVIII of 1949) (herein-after referred to as the principal Act), the following sub-section shall be added, namely:—

1975 அக்டோபர் 25

“(7) Notwithstanding anything contained in sub-section (6), the Government may, for reasons to be recorded in writing, and on the recommendation of such authority as may be prescribed, by order published in the prescribed manner, direct that the control over such property shall continue for a further period not exceeding three academic years commencing from the date of the expiry of the academic year referred to in the proviso to sub-section (6).”.

3. *Order to have retrospective effect in certain cases.*—Where the control of any property of any educational institution, has been taken over by the State Government before the 8th September 1975 under section 3 of the principal Act, the State Government may issue an order continuing such control for a further period not exceeding three academic years under sub-section (7) of section 3 of the principal Act as amended by this Act and such order shall take effect from the date of the expiry of the academic year referred to in the proviso to sub-section (6) of section 3 of the principal Act.

4. *Validation.*—Notwithstanding anything contained in the principal Act as amended by this Act or in any other law, if the control of any property of any educational institution, has been taken over by the State Government before the 8th September 1975 under section 3 of the principal Act, such control shall, unless sooner relinquished, remain and always be deemed to have remained with the State Government at all material times, as if an order under sub-section (7) of section 3 of the principal Act as amended by this Act continuing the control of the institution for a further period not exceeding three academic years had been issued by the State Government and remained in force at all material times and accordingly—

(a) all acts or proceedings or things done or taken by the State Government or any authority or officer or servant of the State Government in connection with any property of the educational institution concerned shall for all purposes be deemed to be and to have always been done or taken in accordance with law.

(b) no suit or other proceeding shall lie against the State Government or any authority or officer or servant of the State Government for the release of control of any property of such educational institution solely on the ground that the control of the State Government ceased to exist under section 3 of the principal Act as in force before the 8th September 1975 and no court shall enforce any decree or order directing the release of any such control.

1975 அக்டோபர் 25

5. *Repeal.*—(1) The Tamil Nadu Educational Institutions (Temporary Control of Property) Amendment and Validation Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance 14 of 1975), is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken under the principal Act, as amended by the said Ordinance, shall be deemed to have been done or taken under the principal Act, as amended by this Act, as if this Act had come into force on the 8th September 1975.

இணைப்பு III

(. 177 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (3) க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

L.A. BILL No. 34 OF 1975.
(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Indian Stamp Act, 1899, in its application to the State of Tamil Nadu.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Indian Stamp (Tamil Nadu Second Amendment) Act, 1975.

(2) It extends to the whole of the State of Tamil Nadu.

(3) It shall be deemed to have come into force on the 1st August 1975.

2. *Amendment of section 3, Central Act II of 1899.*—In section 3 of the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) (hereinafter referred to as the principal Act), after the fourth proviso, the following proviso shall be inserted, namely:—

“Provided also that any increase in the amount of duty chargeable under the Indian Stamp (Tamil Nadu Second Amendment) Act, 1975, shall not have the effect of increasing the duty payable in respect of instruments specified in clause (a) or clause (c) of this section and executed before the 1st August 1975.”

Amendment of Schedule I, Central Act II of 1899.—In Schedule I to the principal Act,—

(i) in Article 18, after clause (b), the following clause shall be inserted, namely :—

“(bb) where the purchase-money exceeds Three rupees”;
Rs. 25 but does not exceed Rs. 50;

1975 அக்டோபர் 25

(ii) for Article 23, the following shall be substituted, namely :—

“23. CONVEYANCE [as defined by section 2(10)], not being a TRANSFER charged or exempted Under No. 62—

(a) of immovable property situated within the Cities of Madras and Madurai and Municipal towns of Coimbatore, Salem and Tiruchirappalli. Eight rupees for every Rs. 100 or part thereof of the market value of the property which is the subject matter of conveyance ;

(b) of any other property. Six rupees for every Rs. 100 or part thereof of the market value of the property which is the subject matter of conveyance.

Explanation.—In the case of an instrument chargeable with the same duty as a conveyance under this Schedule, such instrument shall be charged with duty,—

(a) at the rate specified in clause (a) of this Article, if such instrument relates to immovable property situated within the Cities of Madras and Madurai and Municipal towns of Coimbatore, Salem and Tiruchirappalli; and

(b) at the rate specified in clause (b) of this Article, if such instrument relates to any other property.

Exemption.—Assignment of copyright under the Copyright Act, 1957 (Central Act 14 of 1957), section 18 ”;

(iii) in Article 54, for clause (b) and entries relating thereto the following clause and entries shall be substituted, namely :—

“(b) in any other case,—

(i) if the reconveyance relates to immovable property situated within the Cities of Madras and Madurai and Municipal towns of Coimbatore, Salem and Tiruchirappalli Eighty Rupees

1975 அக்டோபர் 25

(ii) if the reconveyance relates to any **Sixty rupees.**";
other property.

(iv) in Article 59, for the entry in the second column, the following entry shall be substituted, namely :—

"Nine rupees for every Rs. 100 or part thereof of the nominal amount of the shares specified in the warrant".

4. *Repeal.*—The Indian Stamp (Tamil Nadu Amendment) Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance 11 of 1975), is hereby repealed.

இணைப்பு IV

(..180 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (4) க்கான அடிக் குறிப்பைக் காண்க.)

L.A. BILL No. 35 OF 1975.
(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950, in its application to the Kanyakumari district.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Tamil Nadu Amendment) Act, 1975.

(2) It extends to the whole of the Kanyakumari district.

(3) It shall be deemed to have come into force on the 17th September 1975.

2. *Amendment of section 4, Travancore-Cochin Act VIII of 1950.*—In section 4 of the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950 (Travancore-Cochin Act VIII of 1950), for the words "twenty-five years and six months", the words "twenty-seven years and six months" shall be substituted.

3. *Repeal.*—The Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Tamil Nadu Amendment) Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance 15 of 1975), is hereby repealed.

1975 அக்டோபர் 25

இணைப்பு V

(... 183 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (5) க்கான அடிக் குறிப்பைக் காண்க.)

L.A. BILL No. 36 OF 1975.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu General Sales Tax (Second Amendment) Act, 1975.

(2) (i) Section 4, clause (b) of section 5 and section 6 shall be deemed to have come into force on the 7th July 1975.

(ii) Clause (a) of section 5 shall be deemed to have come into force on the 1st July 1975.

2. *Amendment of section 16, Tamil Nadu Act 1 of 1959.*—In section 16 of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959) (hereinafter referred to as the principal Act), after sub-section (4), the following sub-section shall be added, namely:—

“(5) In computing the period of limitation for assessment or re-assessment under this section, the time during which, any appeal or other proceeding in respect of any other assessment or re-assessment is pending before the High Court or the Supreme Court involving a question of law having a direct bearing on the assessment or re-assessment in question, shall be excluded.”.

3. *Amendment of section 16-A, Tamil Nadu Act 1 of 1959.*—In section 16-A of the principal Act, in sub-section (4), for the expression “sub-sections (2) to (4)”, the expression “sub-sections (2) to (5)” shall be substituted.

4. *Amendment of First Schedule to Tamil Nadu Act 1 of 1959.*—In the First Schedule to the principal Act, in item 68, for the entry in column (2), the following entry shall be substituted, namely:—

“Jaggery and gur (other than palm jaggery and plan candy) including jaggery powder and Nattusakkarai.”

[1975 அக்டோபர் 25]

5. *Amendment of Second Schedule to Tamil Nadu Act 1 of 1959.*—In the Second Schedule to the principal Act,—

(a) in item 4, in column (4), for the figure “3”, the figure “4” shall be substituted.

(b) at the end, the following item and entries shall be added, namely:—

“9. Bura sugar, sugarcandy
and sugarcandy honey
drained from raw sugar.

At the point 3”
of first sale
in the State

6. *Amendment of Third Schedule to Tamil Nadu Act 1 of 1959.*—In the Third Schedule to the principal Act, for item 5 and the entry relating thereto, the following item and entry shall be substituted, namely:—

“5. Sugar excluding bura sugar, sugarcandy and sugarcandy honey drained from raw sugar.”.

I certify that this is a MONEY BILL.

Fort St George,
Madras,
date 24—10—1975.

K. GOVINDAN,
Speaker,
Tamil Nadu Legislative Assembly.

இணைப்பு VI

(..184 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (6) க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.

L.A. BOLL No. 37 OF 1975.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Additional Sales Tax Act, 1970 and the Tamil Nadu Sales Tax (Surcharge) Act, 1971.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Additional Sales Tax and Sales Tax (Surcharge) Amendment Act, 1975.

(2) Sections 2 and 4 shall be deemed to have come into force on the 1st July 1975.

1975 அக்டோபர் 25]

2. *Amendment of section 2, Tamil Nadu Act 14 of 1970.*—In the proviso to sub-section (1) of section 2 of the Tamil Nadu Additional Sales Tax Act, 1970 (Tamil Nadu Act 14 of 1970) (hereinafter referred to as the said Act), for the words “three per cent” in the two places where they occur, the words “four per cent” shall be substituted.

3. *Insertion of new section 3-A in Tamil Nadu Act 14 of 1970.*—After section 3 of the said Act, the following section shall be inserted, namely :—

“3-A. *Penalty for collection of additional tax by dealer, importer or wholesale dealer.*—If any dealer, importer or wholesale dealer collects any amount by way of additional tax or purporting to be by way of additional tax, in contravention of the provisions of sub-section (2) of section 2 or sub-section (2) of section 3 as the case may be, the assessing authority concerned may, after giving such dealer, importer or wholesale dealer, a reasonable opportunity of being heard, by order in writing impose upon him by way of penalty a sum not exceeding one and a half times such amount :

Provided that no proceedings under this section shall be commenced after a period of five years from the expiry of the year in which the amount has been collected.

Provided further that no prosecution for an offence, under sub-section (3) of section 2 or sub-section (3) of section 3, shall be instituted in respect of the same facts on which a penalty has been imposed under this section.”.

4. *Amendment of section 3, Tamil Nadu Act 24 of 1971.*—In the second proviso to sub-section (1) of section 3 of the Tamil Nadu Sales Tax (Surcharge) Act, 1971 (Tamil Nadu Act 24 of 1971), for the words “three per cent” in the two places where they occur, the words “four per cent” shall be substituted.

5. *Repeal.*—The Tamil Nadu Additional Sales Tax and Sales Tax (Surcharge) Amendment Ordinance, 1975 (Tamil Nadu Ordinance 5 of 1975), is hereby repealed.

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George,
Madras,

24th October 1975.

K. GOVINDAN,
Speaker,

Tamil Nadu Legislative Assembly.

